BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAŢIUNII SIBIIU
BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

ANUL 1. No. 23 — 6 pagini 3 lei — Vineri 19 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ŞI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.62; Redacţia 4-84.54

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Dulce Bucovină...

Ca bucovinean, cu sediul permanent în Cernăuţi — numai rareori ducându-mă să respir la Sadagura (fiindcă dacă la Cernăuţi e Michelson, la Sadagura e rabinul!) urmăresc de aproape vieaţa culturală, vieaţa românească de acolo, în proces rapid de scarlatină... (Şi ştiţi că scarlatina ori... ori...)

Pentru ceiace văd, printre monumentele de decrepitudine naţională pe care le ridică pe pământul lui Ştefan, fastuos regimul liberal, am — să nu mă arăt avar — şi consolări...

E bunăoară Leca Morariu, cu Făt Frumos al lui, colegul meu dela Litere, despre care — oricâte animozităţi vor fi fost şi vor fi, sper, între noi — nu voi conteni să spun tot binele, pentru munca lui neobosită, inteligenţa lui vioae, temperamentul de flăcău convertit la filologie, — şi mai ales o îndrumare românească de tot mai înalt şi demn caracter.

Ah, şi e la Cernăuţi — cu Iconarii lui — Mircea Streinul, — iar un băiat pe care l-am certat cândva — dar, Doamne, cât talent, câtă pară de lumină în scrisul lui, ce ardoare de ucenic medieval consumat pentru frumos şi adevăr, în copilul acesta rău cu toată lumea, rău mai ales cu el însuşi!

Dacă e vorba de tinerii Bucovinei să întorc foaia, fiindcă n'aş mai sfârşi. Să se ştie că dela Arcaşi, la băeţii dela Dacia cu toţi Lauricii şi Postencii ei, Bucovina are o tinereţe din sănătatea căreia şi fagii vor împrumuta, — fagii aceştia roşi de Nistor şi Anhauch...

Bătrânii — cu vechea mea simpatie în frunte. Nistor (pe care eu tot îl aştept întors pe calea mare, a cuvântului care îi va veni odată, nu din biurourile lui Michelson şi Focşaner, ci de pe tapşanurile lui natale, din Vicovul bătut odată cu vacile, ca mândru copil de plugar) nu mă pot opri de prea multă admiraţie.

Mă mai pot odihni totuşi la umbra amintirilor din Paharul cu Otravă şi atâtea doine galante de amor bucovinean, ale poetului Rotică. Mă pot cufunda chiar cu nesaţ.

Intr'un colţ al României Mari, sumedenia de articole de doctrină bucovineană pe care o am pururi pe masă, — singura doctrină bucovineană ce se poate citi, — trasată de aprigul ziarist fondator al Glasului Bucovinei în articole ce vorbesc eminescian de «putregaiul din ţara românească» şi de «lăcustele» streine care rod Bucovina.

Fac un ocol apoi pela Sindicatul ziariştilor bucovineni, pe care preşedintele lui caută să-l românizeze treptat, serios, fără să compromită breasla cu şarlatani sau rataţi ai penitei; şi mă opresc la o carte care-mi cade în mână.

E în onoarea lui Dem. Marmeliuc, care a ţinut să ne spună că a împlinit 50 de ani de specialist în porci şi în Demostene, trimeţând în toate unghiurile ţărei pe un fost student la Viena (de care— se spune — o anume casă cu bani a Junimenilor de acolo se îndrăgise aşa de mult că la plecare a venit după el) să meargă din funcţionar de minister în cărturar şi din cărturar în diverşi alegători, să strângă articole în onoarea defunctului care împlineşte 50 de ani.

Un profesor universitar care îşi face singur volum omagial, nu cu elevi de-ai lui, — cum i-au făcut, pe merit, profesorului Nistor — ci cu diverşi trepăduşi de primărie; şi nu cu articole de specialitate, ci dela tot felul de amici politici sau compătimitori personali, — de aşa ceva n'am mai auzit. Bucovina culturală a fost cred de data aceasta insultată...

Dacă nu şi... uşor jefuită. Fiindcă aş vrea să ştiu din ce casă s'a plătit acest volum, amicul meu Mitel Marmeliuc spunându-mi mie, nu mai departe acum două luni că nu are un ban ca să cumpere câteva exemplare din cartea de valoare clasică a unui nenorocos profesor român, doctor al Sorbonei.

Amicul meu are purtări de acestea... Chiar cu Eminescu se poartă ciudat. Fiindcă ştiţi de ce scriu acest articol? Ca să vă spun că deunăzi a avut loc la Cernăuţi o serată cu tombolă pentru Fondul Eminescu. S'a anunţat de cu vreme că la sfârşit se «vor vinde exemplare cu autograf al maestrului».

Zis şi făcut. La sfârşitul seratei, sumedenie de tineri şi tinere aşteaptă înfriguraţi autograful... Apare Mitel Marmeliuc. Grav cât Luceafărul, amar ca o satiră, scoate styloul şi scrie: Pentru Eminescu, Dem. Marmeliuc.

Absolut autentic.

Unii spun că la fel a iscălit, lângă el, şi Michelson.

Dulce Bucovină...

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

INTRU RECTIFICAREA ISTORIEI

Spuneam aci, alaltăeri, că fuziunea Iunian—Dobrescu aduce aminte de racul, broasca... şi mă întrebam care va fi ştiuca.

Credeam că Valjean. Dar istoria e alta. Fuzionează Groza, şeful Partidului Plugarilor din satul lui natal — o ştiucă, într'adevăr, despre a cărei inteligenţă se spune tot binele...

MAI MULTĂ PRUDENŢĂ

Cel mai ilariant răspuns la ancheta rasistă a ziarului Tempo l-a dat până acum inginer Osiceanu.

Bietul director al Stelei, despre care ne vom ocupa la timp, cere în materie de streini... «mai multă prudenţă»...

Eu ştiam că oamenii se spovedesc numai în săptămâna mare.

SCUMPA NOASTRĂ ANGLIE

Un mare editorial al Dreptăţei, se căznea alaltăeri pe trei coloane să demonstreze că «singura noastră salvare e Anglia».

A doua zi o cablogramă anunţa că «zece deputaţi englezi au ridicat în Camera Comunelor problema Ucrainienilor din România, cu date ample de natură imaginară».

— Aşa salvare, mai zi!

INTERNAŢIONALA VINULUI!

După statistici recente, România consumă vin de fiecare cap de locuitor, în măsură medie, 37,8 litrii pe an.

Inaintea României vin Franţa cu 145,9 litri, şi Rusia cu 139,9 (restul volcă).

Acum înţeleg cu afinităţile sângeii! Viitor de viţă dr. Lupu arel

APROPO DE DR. LUPU...

...Şi de stârpirea vagabondajului (întreprindere recentă a Ministerului de Interne despre care am vorbit la timp aci) un cititor mă întreabă cam cât ar datora dr. Lupu la Athénée Palace...

Datorează 235.746 de ţuici, două ceaiuri, 43.869 decalitrii de Otonel, trei pahare cu lapte, şi 199.999 de cellete.

E adevărat, bună parte din acest consum — laptele, ceaiul şi scobitorile — trebue trecut pe seama fratelui Costache, despre care deasemenea nu se ştie din ce trăeşte...

DOCTORUL FĂRĂ VOE

Mussolini primit cu aclamaţii de către arabii din Cirena

Un traficant funebru: Grigore Filipescu

de MIHAIL MANOILESCU

In politica noastră roesc tot felul de oameni inferiori, care reuşesc să se ţină la suprafaţă şi să joace un rol.

Dar dacă îi vei examina mai bine, descoperi că fiecare din aceştia are totuşi o anumită calitate pozitivă care trece de mediocru şi care îi face iertate, într'o oarecare măsură, păcatele şi scăderile. Cutare politician veninos, meschin şi vândut de sus şi până jos străinilor, are totuşi o mare putere de muncă şi de perseverenţă. Un altul, oportunist, calculator şi fără nici un ideal, reprezintă totuşi o inteligenţă ori o spontaneitate remarcabilă. Un al treilea este mărginit şi plat, dar reprezintă în meseria lui de profesor sau de avocat o conştiinciozitate şi o seriozitate care inspiră respectul.

Oricare, dar oricare din aceştia — chiar când s'ar clasa ca individualitate la periferia valorilor sociale — aduce totuşi aportul său, micul său aport, care constituie dacă nu O RAŢIUNE DE A EXISTA, cel puţin O SCUZA pentru existenţa sa politică.

Există însă, în politica noastră, şi un om la care — din orice parte l-ai privi — nu poţi să descoperi decât vidul şi abjecţiunea. O meserie nu are şi nu a avut niciodată. Nu este inginer, deşi a luat odată o diplomă din străinătate, milogindu-se şi promiţând solemn că nu va exercita niciodată în ţara lui această nobilă profesiune, fiindcă se va ocupa exclusiv cu... politica!

Nu este avocat, deşi a luat odată — Dumnezeu ştie cum — o licenţă în Drept. Nu este moşier, fiindcă n'a fost în stare să fie, iar moşia părintească i-a servit numai ca pretext pentru excrocherii conversioniste, făcute înaintea conversiunei legale.

In timpul războiului s'a purtat ca un laş; după războiu, ca un inutil. Nu există partid de care să nu se fi agăţat şi aceasta numai pentru ca să capete un loc în parlament şi să poată specula presupusa sa importanţă politică la bursa consiliilor de administraţie.

De tot ce înseamnă în viaţă, muncă, greutate şi răspundere, el nu are nici o ideie. Afară de sordidul joc de noroc al curselor de cai şi de josnicele intrigi din saloanele bucureştene perimate, el nu ştie nimic şi nu cunoaşte nimic.

La tribuna parlamentului nu este în stare să lanseze o frază de cinci cuvinte, dacă nu a venit cu ea scrisă de acasă. Articolele lui de gazetă îi sunt scrise de mercenari şi [illegible].

In jurul lui stau, pentru faţadă, membrii «partidului» său, care nu este decât o colecţie de ciocoi rataţi în căutare de afaceri, din care unul, bun tovarăş al jidanului Wechsler, declara deunăzi, cinic, în Senat, că a intervenit să se dea concesiunea spirtului unui grup ovreesc AVAND IN VEDERE RELAŢIUNILE PE CARE EL LE ARE CU GUVERNUL şi asigura solemn maturul corp că de-acum înainte SE LASA DE AFACERI.

DACA «PARTIDUL» SAU ESTE FAŢADA, FONDUL INTREGEI LUI CARIERE ESTE ROLUL DE INTERMEDIAR ŞI DE INSTRUMENT AL JIDOVIMII.

Om de casă al falitului Aristide Blank, al bancherului Pincas şi al tuturor bancherilor care vor să-l plătească, este astăzi reprezentantul oficial al ovreimii în toate cauzele care o interesează.

Pentru aceasta este plătit cu milioane de societatea judeo-americană de telefoane şi de imunda organizaţie de jaf a statului român, care se cheamă DISCOM. Pentru aceasta este stipendiat de jidanul Stern dela ASTRA ROMANA, de INDUSTRIA TEXTILA din Bucureşti şi de Societatea CEHOSLOVACA, toate societăţi jidăneşti. Şi să se noteze că, în toate aceste societăţi n'a intrat pe vremuri ca inginer tânăr — când s'ar fi putut spune că aduce acolo un aport de competinţă technică sau economică, — ci a intrat numai mai târziu, când prin politică putea să speculeze uşile, care îi erau deschise la autorităţi.

Când Banca d-lui Aristide Blank ameninţa să se prăbuşească, sub povara unor păcate pe care numai politicianismul corupt le putuse acoperi atâta vreme, acest individ era clientul permanent al anticamerei mele de guvernator al Băncii Naţionale, pentru a cerşi o bunăvoinţă în favoarea protectorului său.

IAR TOATE ATACURILE SALBATICE DE MAI TARZIU IMPOTRIVA MEA NU SUNT DECAT URMAREA FURIEI ACESTUI DELICVENT, APARATOR DE DELICVENŢI, PE CARE «GUVERNATORUL» DE ATUNCI IL TRATASE AŞA CUM MERITA.

De atunci, opera sa de traficant a continuat. Nu este chestiune oricât de imundă a patronilor săi, pe care individul să nu o îmbrăţişeze şi să nu o apere prin intervenţii, când obraznice, când umile, pe lângă autorităţile statului. EL ESTE ACELA CARE A COCOLOŞIT FAIMOASA PANAMA DE LA TELEFOANE, IN CARE DIRECTORUL CONTABILITAŢII A FURAT SUTE DE MILIOANE, DAR N'A FOST NICIODATA DENUNŢAT DE SOCIETATE, FIINDCA A AVUT ABILITATEA SA SUSTRAGA TOCMAI ACELE FONDURI CARE LA RANDUL LOR ERAU FURATE DE CATRE CONDUCATORII SOCIETAŢII, DIN BENEFICIILE CUVENITE STATULUI.

In sfârşit când, acum câteva zile, la societatea de telefoane s'a descoperit un focar de spionaj înfiinţat de ovreii cu nume spaniol anume pentru aceasta în România, CINE A ALERGAT LA PRIMUL MINISTRU, INCERCAND SA SCAPE DE SANCŢIUNI PE ACEŞTI TRADATORI ŞI SPIONI CALIFICAŢI, DACA NU TOT ACELAŞ PERSONAJ PE CAT DE IMUND PE ATAT DE IMUN?

Peste toate aceste lucruri şi peste atâtea altele, de care vom mai vorbi, nu se poate trece atât de uşor. Căci acest gunoiu al vieţii noastre sociale îşi îngăduie — la adăpostul amnistiei delictelor de presă — să acuze pe oameni de muncă şi de creaţiune probă în toate domeniile, pe oameni care reprezintă gândirea românească în străinătate, şi care au dovedit în cursul carierii lor că ştiu să rişte şi să se jertfească pentru o idee politică.

(Continuare în pagina III-a).

O operaţie cu sânge
a executat-o la Cameră d. Istrate Micescu

Doctrina este un lucru pernicios pentru foarte multe chelii democrate din actualul regim liberal. Dar a spune «doctrina», încă este prea mult, este excesiv — şi ne-am mulţumi, foarte mulţi dintre noi, dacă am isbuti cel puţin să găsim un şir onest de idei, un minimum de pudoare intelectuală care s'ar chema de pildă bun simţ... Dar nici în acest domeniu, ca să fim drepţi, cheliile nu strălucesc mai mult...

D. Istrate Micescu a arătat-o deunăzi la Cameră. Cu câtă senină ferocitate! Cu câtă miloasă vervă! Cu ce largă şi protectoare compătimire... A, desigur, decanul baroului n'a împins cruzimea până acolo încât să discute, ce vă spuneam adineauri, idei — şi n'a îndrăsnit nici prea multă doctrină să facă. Dar, cu părintească grije pentru atâtea surmenate inteligenţe care căscau, d. Micescu a încercat, ca să zic aşa, să-şi ia auditorul cu binişorul, fără să-l forţeze la anumite hopuri intelectuale care ar fi putut să-i fie fatale... Cu toate astea — îmi pare rău, dacă nu credeţi — dar eu am auzit în incintă câteva capete care pârâiau! Discursul decanului, era ca o insolaţie pentru aceşti domni puţin deprinşi cu lumină şi predestinaţi sa trăiască în umbră... Deaceea am surprins discrete leşinuri subt pupitre, sau horcăeli răsleţe care încercau să priceapă — iar banca ministerială, ţeapănă, ar fi preferat să cadă guvernul decât să mai continue implacabilul rechisitoriu dela tribună.

Dar la etajul la care vorbia — şi care înălţase ameţitor tribuna — Istrate Micescu se rătăcise demult într'o elegantă dantelă de gând pe care n'aş încerca s'o exprim, dar pentru care mai ales tot parterul ignar dela picioare nu mai avea alt rost decât al unui corp putred pe care se făcea acum o salubră disecţie.

Dar din care lume şi în numele căror credinţe vorbia d. Istrate Micescu? Să recunoaştem că linia lui spirituală, cum de altfel am mai spus-o cândva, este destul de complicată, este în definitiv aceea a oricărui om care nu s'a simţit niciodată comod, — omul pentru care, într'un cuvânt, confortul spiritual deplin este un desiderat de toată vieaţa şi până la sfârşit neatins. «Răul nostru, e fără scăpare»—ar spune Sfânta Theresa...

Şi am priceput astfel dece odată Istrate Micescu nu esita să se recunoască până şi în radicalismul lui Alain, nu fără totuş să-şi adauge numaidecât oroarea de a cânta în corul democraţiei, oroarea mai ales — şi cât de mult îl pricepem! — de a-şi simţi glasul acoperit de stridenţele colective. Dar individualismul are acest contra-sens că refuză altora — în statul organisat, fireşte — tocmai acele prerogative pe care le păstrăm totuş şi vrem să le acordăm neapărat calităţii noastre deosebite... El autoriză astfel liberalismul, dar în acelaş timp îl refuză! Vreau să fiu eu, eu însumi, — dar dacă în acelaş timp toţi revendică aceleaşi drepturi egale, atunci eu voiu fi înecat de cei mulţi, decolorat şi şters, dacă nu chiar supus: legea lor mă va dobori! Din această carceră, omul liber, bolnav de libertate, nu ştiu dacă va putea să iasă vreodată. In orice caz, putem afirma la repezeală că numai dictatorii sunt liberi... Şi în acest sens, n'aş avea nicio esitare să cred că individualismul, pentru aceia cari vor într'adevăr să-l trăiască, postulează... regimurile absolutiste!

Dar d. Istrate Micescu n'avea de data asta să alunece în aceste delicate confesiuni... El avea un cal mai comod de bătae: liberalismul! Şi Istrate Micescu, slavă Domnului, se pricepe să-l călărească. L-a luat aşa dar uşor de căpăstru — şi l-a smucit, cum a vrut! Vorbia doar ca un guvern liberal...

Şi s'a întors astfel mai întâi către d. Dr. Angelescu. O!, acesta trebuia menajat — şi e drept că o singură întrebare a fost de ajuns.

—Profesorii să nu facă politică? Dar d-ta, d-le ministru, ce-ai făcut de o vieaţă întreagă până azi? Şi atunci acelaş drept, cum îţi închipui că mi-l poţi refusa! Ce Dumnezeu, suntem liberali...

Cuvânt fără replică! Dar iată mai mult — şi, desigur, mai grav!

Statul a luat căminurile studenţeşti, care nu erau ale lui! Şi atunci nu e nevoe să fii jurist ca să te întrebi: asta ce dracu' e! Există doar articolul acela din constituţie care garantează proprietatea individuală...

— Cu ce titlu juridic, a întrebat Istrate Micescu, aţi luat aceste căminuri... Niciun titlu! Foarte bine. Rămâne însă stabilit că pentru d-voastră Statul, e TOT — iar Dreptul, o subversivă complicaţie extremistă pe care o daţi la oparte. Bun... Atunci se ridică însă altă întrebare: d-voastră faceţi aceste legi ca să înlăturaţi anumite tendinţe «absolutiste»: le «înlăturaţi» însă instalând absolutismul d-voastră!

Niciun răspuns... Aici vă spun că am auzit pârâind capetele deputaţilor! Iar banca ministerială îngheţase... Ce-a mai urmat nu mai interesează. In aceste implacabile silogisme, Istrate Micescu a continuat, a tăvălit tot regimul «liberal», până când, ca pe un hoit, cu piciorul l-a dat la o parte.

Mirosia mai frumos în incintă! Sever chirug al ideilor, Istrate Micescu a ieşit mulţumit, a aprins o ţigare... A fost o operaţie cu sânge.

TOMA VLĂDESCU

Fiul monumentului

Cât timp l-am ignorat pe Filipescu fiul, am avut o părere indiferentă despre dânsul, adică destul de bună. In orice caz, moştenia în sufletul meu, urma pe care o trăsese cu plugul istoriei, marele lui tată.

Nu mai cred în ereditate, nu mai cred din cauza lui Grigore Filipescu. Aş fi vrut să-mi dărui omagiul meu tineresc marelui Nicolae, prin feciorul lui. Dar istoria se răzbună.

Bănuesc că în sângele fiului, s'au răsculat globulele, s'a petrecut cam acelaş fenomen spaniol de azi, lupta între roşii şi albe. Astfel, fiul se găseşte azi în proces istoric cu memoria tatălui.

Dacă Nicolae Filipescu trăia la 13 Februarie, ar fi îngenunchiat în faţa legendei care mărşăluia în veşnicie.

Fiul vorbia cu ducesa d'Athol despre ceţurile Londrei.

Cum poate înţelege el ţara, când nu face decât s'o interpreteze — adică s'o prindă în ţintarul ideilor lui fixe, mai fixe decât piramidele deşertului. Fixe în neautentic, în nisip.

Şi interpretarea curge falsă, aşa cum prin burlane ploaia trece murdară.

Lui Alexandru Cantacuzino, legionarul cu două petale din suflet, rupte şi înălţate în moarte, îi atribue stări sufleteşti categoric false, el, nepsihologul marelui suflet al tatălui său!

Cât de greu e să judeci din jilţ jertfa şi dărnicia fizică pentru eternitatea spirituală, atât de greu că nici un condei nu poate transcrie decât emoţii sau ură.

Şi'n lupta lui cu «chiencle» fantasmelor proprii, Fiul utilizează prin ricoşeu o piesă de zidire românească nouă, pe Alexandru Cantacuzino.

Nu ştii bătrâne domnule Grigore, că lotonul e pentru copii, pentru copiii ăştia sublimi care zidesc Casa cea nouă, alături de umbrele uriaşe ale Istoriei...

De ce-i turburi, Grigore, somnul de veac al tatălui dumitale, Nicolae Filipescu? Dureri aprige îi strâng în racla istoriei.

ION BALEANU

Insemnări depe front
POIANA CU PINI

de NECULAI TOTU

Poiana cu pini reprezintă partea poetică a campaniei noastre. Aici a fost o îmbinare minunată a războiului cu frumuseţile naturii.

Bandera 6-a a fost adusă aci pentru ruperea frontului dar s'a renunţat la ofensiva imediată, atacul fiind amânat pentru câteva zile.

La orele 8 şi ceva dimineaţa pornim dela Mânăstirea din Poadila del Monte, în formaţie de apropiere dealungul unei şosele. In drumul nostru întâlnim comunişti morţi şi neîngropaţi. Inamicul bate furios cu artilerie o casă depe coama unui deal din apropierea noastră bănuind că acolo ne-ar fi aşezat un post de observaţie. Avioanele noastre de bombardament, într'o formaţie impresionantă, merg către frontul inamic. In jurul lor roiesc avioanele de recunoaştere şi de vânătoare, pentru protecţia acestora. Ni se dă repaos, ne aşezăm pe jos. Stăm cam un ceas şi jumătate! Trec Maurii. Trec alte trupe. Unele se întorc de pe front. Noi parcă am înţepenit pe loc.

In fine soseşte Nea Ilie al nostru şi spune ceva pe spanioleşte locotenentului. Pornim şi noi. Urcăm un deluşor, apoi scoborîm o vale printr'o pădurice de măslini. Valea devine mai repede, este mărginită de nişte pini uriaşi de toată frumuseţea. Ni se dă repaos, apoi voie să ne facem nişte adăposturi din crengi de măslin. Ni se rupe inima la toţi de mila păduricii, dar n'avem încotro. Sub fiecare copac se fac mici colibe. Jos se aştern paie adunate depe câmp. E cald, ne scoatem centurile şi curelele. Noi trei ne facem coliba pe deal sub un măslin. Bănică, Alecu, Preotul Dumitrescu şi d. Clime s'au aşezat în vale sub pinii uriaşi. Nici nu am isprăvit şi inamicul ne-a simţit. Incepe să tragă cu artileria chiar pe locul unde am cantonat noi. Fără grabă compania îşi strânge rândurile şi ne ducem în albia unui pârâu secat. Ne întindem păturile şi ne prăjim la soare toată ziua. Acolo mâncăm sardele, cârnaţi, caşcaval şi pâine albă, stropite cu ceva vin din bidonul meu. Până seara tunurile inamice n'au slăbit focul. Veneau bombele până la 20 de metri de noi. Noi însă eram bine aşezaţi. Schijele nu ne puteau ajunge deoarece eram ca într'o tranşee, iar de ar fi căzut o bombă chiar lângă noi, nu făcea explozie în nisipul afânat.

Spre seară se face pauză. Se dă ordin să ne retragem iar la colibele noastre. Când să ajungem inamicul deschide focul mai cu furie. Ne dăm înapoi din nou. Abia peste o jumătate de oră tunurile tac definitiv şi ne instalăm pentru noapte. Seara e splendidă, e prima seară când dormim pe câmp.

Se aprind focuri. Pinii luminaţi de jos au nişte reflexe feerice. In faţa mea, luceafărul, îmi fură privirea. Câteva clipe îmi pare că este o seară de Iunie, pe Rarău, că în jurul meu sunt legionarii strânşi la şedinţa de cuib, în jurul focului. Revin la realitate: Spania. Războiu.

(Continuare în numărul viitor)

SCRIITORII SATELOR

In viața poporului nostru, suntem obligați a face o clasificare a scriitorilor după cititorii cărora aceștia se adresează. Sunt scriitori cari se adresează unei pături intelectuale, alții — unei pături mai puțin intelectuale și chiar deloc. Aceștia sunt așa zișii «culturalagii», specie scriitoricească mult hulită de către scriitorii mari (ven Tudor Arghezi), dar totuși necesară pentru actuala fază a vieții românești.

Nu vom impieta, afirmând că «scriitorii» artei pentru artă ar atârna mai puțin în balanța care ar susține într'al doilea talger pe scriitorii pentru popor. Departe, în viitor, operele de înaltă ținută estetică vor dăinui, desigur, când cele scrise mai didactic, mai din topor, vor cădea pradă uitării. Dar astăzi, astăzi când avem o stare de analfabetism (evoluat până la certificatul de patru clase primare), scriitorul «culturalagiu», îndrumătorul spre lumini, este necesar și merită prețuire. Să nu se creadă că tot ce vedem prin vitrinele librăriilor ajunge să se plimbe pe ulițe de sat. Nu. La sate, ajung atât de puține cărți, încât editorii, cari nu urmăresc la urma urmei decât beneficii, renunță a mai ține seamă în socotirea tirajelor lor de cetitorul sătean. Se scot deobiceiu 3.000 exemplare dintr'o carte. Ei bine, din aceste 3.000, nici-unul nu este sortit de editor a fi trimis la sate.

Aci stă drama scriitorului popular (a nu se citi «celebru»), care nu parvine a fi editat decât din deceniu în deceniu și atunci — în condițiuni technice mizerabile.

Și totuși este o nedreptate, o mare nedreptate. Acești oameni știu să scrie pe înțelesul poporului, știu să simtă nevoile și aspirațiunile lui. Țara are nevoie de aportul lor. Pentru marea realizare a culturii românești, pentru necesitatea de a se ridica spre lumină și bine poporul acesta de țărani, cerem din acest loc mai multă înțelegere a rostului scriitorilor populari. Sunt singurii în stare a deschide porțile sufletului țăran.

Țărănimea îi așteaptă de zeci de ani, de pe vremea când circula prin sufletul ei povestea lui Alexandru Machedon și a Genovevei.

Marin Radu Voinea

CUIBURI DE LUMINA

MATEI ALEXANDRESCU

POVESTEȘTE:

«Prinire ulucite cerului
Inalte până sus, până la Dumnezeu
M'am uitat într'o zi și eu
Și fetița dulgherului.
Frumoasă era grădina cerului,
Plângea lângă mine fetița dulgherului,
Ori i-a luat ochii atâta lumină
Din grădina străină?

LUMEA NOUA

Este în al șaselea an de apariție. Șase ani de luptă.

«Lumea Nouă» este o revistă mare. Noi atât putem spune.

In ultimul număr semnează d. profesor MIHAIL MANOILESCU articolul de fond «Descătușare» tălmăcind momentul de desmeticire, de revelație, de iluminare colectivă, pe care-l trăește poporul românesc astăzi.

Românul trebue să se întoarcă în sufletul lui propriu. Și după această cercetare și revizuire lăuntrică, să se denunțe!

Să se denunțe ca luptător desigur.

Doamna ELENA MANOILESCU, comentează favorabil un articol publicat de «l'Illustration», sub semnătura lui Alexandru Leroux, intitulat: «Destinul tragic al republicei spaniole».

Lumea Nouă trebue cetită.

Din numărul de față, cuprinzător, subliniem (totul trebue subliniat). S'a stricat rotativa. Este vorba de sistemul: vin țărăniștii, pleacă liberalii și invers. In «Eroi de carnaval» sunt puși la zid ovreii dela Dreptatea și năravurile lor.

ABECEDARUL

este mai prețios și mai pretențios decât o carte de pedagogie.

Insemnăm elogios Abecedarul d-lor IOSEF GOBREO, RADU GYR, și I. ANDREESCU corespunzând atât cerințelor tehnice, dar mai cu seamă înțelegerii pe care o cere.

EXPOZIȚIA AUTOLOGICA A POEZIEI TINERE

este deschisă în sala «Mozart». Iubitorii de poezie sunt invitați să ia parte.

RANDUIALA

apare peste câteva zile cu un număr nou.

Colaborează: Amzar, Radu Gyr, Ernest Bernea, Puiu Gârcineanu.

LA «TINERIMEA» ROMANA

Vineri 26 Martie, în cadrul aceluiaș ciclu de conferințe, va vorbi d. prof. Mihail Manoilescu despre «Problema organizării muncii naționale».

Biruința românească înseamnă biruința legii firei neamului. Această lege o trăim viforos. O trăim luptând, jertfindu-ne.
Se apropie învierea. Pentrucă aceasta este legea pe care ne-a lăsat-o Hristos: după sângele patimilor, dimineața mare a învierii.
Și după aceea se face ziuă. Când rodesc sâmburii.
Atunci se sfârșesc tristețile agonice și peste noi, peste Țară, nalul grimirilor celor adevărate își adapă ființa cântecului.

Drepturile românilor secuizați și obligațiile morale ale statului

După o campanie de presă, începută în anul 1926, și dusă cu dârzenie, campanie ai căror autori au fost criticați chiar de Români. Românii Secuizați, prin mijlocirea unor intelectuali români, au fost convinși de originea lor românească, încât grija părintească ce li se poartă a început a-i readuce, la biserica românească pe cei mai în etate și la limba românească pe fiii acestora.

Ei înșiși încep a se declara Români, pe lângă dovezile registrelor, în care, la ordin de sus, s'a șters cuvântul «român» și s'a introdus cuvântul «maghiar».

O falsificare atât de nerușinată și evidentă, care însă, deși o știu, nu vor s-o recunoască politicianii maghiari.

Pe când secuizații se declarau de Secui veritabili, dreptul de-a-și declara fiecare naționalitatea era recunoscut de bethleniști, azi însă, când secuizații revin la conștiința originei lor românești, nu li se mai recunoaște dreptul de a se declara liberi «Români».

Totuși este dreptul lor firesc, este instinctul, care poate fi pentru moment amorțit, care însă reînvie puternic, este sângele de Român, care-i face să se reîncadreze în complexul de simțiri românești.

Fața de acest *drept al secuizaților* cu forța, *noi avem obligația* să îngrijim de ei, să-i încălzim la sânul nostru, să le deschidem ochii, să-i luminăm că nu e rușine că au fost despuiați de limba lor maternă și că nu este degradant — cum li se spunea — să fii Român! Avem cea mai sfântă obligație de ordin moral, să-i ajutăm ca ei să se poată reîntoarce în vechea brazdă românească.

Sunt la începutul drumului. Și drumul s'a pornit bine, biserica radiind cele dintâi raze de lumină în sufletele secuizaților.

Limba românească e greu să o redai multora dintre ei, la *biserică* și prin ea la neamul românesc este însă mai ușor să-i aduci; este ceva de ordin sufletesc, este inconștientul sentiment ce-i îndeamnă să se întoarcă acasă și revenirea fiind din suflet, fără momeli materiale, nu le poate aduce remușcări sau deziluzii!

BISERICA a fost deci primul centru de reîncălzire românească, precum biserica a fost cea din urmă ce s'a distrus printre secuizați, ea fiind cel mai rezistent razim al neamului nostru.

In județul Odorheiu se termină, în vara aceasta, patrusprezece biserici noi românești, în Trei Scaune s'au montat troițe și s'au adus clopote, iar acum se înalță biserici, în Ciuc deasemenea, încât simbolul re învierii românești este altarul românesc. Secuizații își spun numele lor românesc, își fac semnul crucii, spun Tatăl Nostru și Credeul, se mărturisesc și se împărtășesc la preotul român, sunt deci realmente Români, deși încă nu știu românește și poate mulți nici nu vor ști. Fiii lor însă, trecuți prin școala românească, le vor pune desigur cruce cu inscripție românească la căpătâi, drept mărturie și veghe.

OCTAVIAN M. DOBROTA

CALENDAR

JOI 18 MARTIE

ORT: Sfâ Păr. Ciril Arhiepisc. Ierusalimului.
CAT: Sf. Arhanghel Gabriel.
Răsăritul soarelui: 6.12
Apune: 18.18

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Balet Joss.
NAȚIONAL: mat. Prințul cu 2 chipuri; seara: Serenada din trecut.
REGINA MARIA: matineu și seara: Cloșca.
COMOEDIA: mat. și seara: «H».
VESEL: mat. și seara: Scurt circuit.
ALHAMBRA: mat. și seara: Super Alhambra 1937.
MODERN: Corbul alb.
LIGA CULTURALA: Cuibul cotofenelor.
MAJESTIC? Amor sovietic.
ATENEUL ROMAN (Universitatea Ateneului, intrarea prin str. Franklin); ora 6—7 d. a., conferința d-lui dr. D. Paulian: Tipurile morfologice umane. In sala de festivități: ora 9 seara: Concert simfonic dirijat de G. Georgescu cu concursul violonistului J. Thibaud.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL și ROXY: Avangarda Eroilor, cu Gary Cooper și Jean Arthur jurnal nou.
ARO: Eskapade, cu Renate Mueller și Georg Alexander.
VOX: Program dublu: Doi răzvrătiți și Aur negru.
CARLTON: Dama cu Camelii cu Greta Garbo și Robert Taylor.
ARPA: „Masca galbenă" jurnal și complectare.
FEMINA: Dușmănia cu Merle Oberon și complectare colorată.
OMNIA: Swing și Evadatul din insula diavolului.
TRIANON: Walter Reisch prezintă „Siluete".
FORUM: Ștrengărița și Siwng.
MANON: Magnolia cu Irene Dune și Dormitorul fetelor cu Simone Simon.
DARLY: Steaua norocului cu Jan Kiepura și Remous (Iubire).
FRANKLIN: Grădina lui Alah cu Charles Boyer și Sub două drapele.
TOMIS: Ștrengărița și Marșul de noapte.
MARNA: Frica, O crimă pasională și revistă.
MARCONI: La porte du large și Mia dor de tine și jurnal.
DACIA: Dormitorul fetelor și Reputația d-rei Allenbury.
FLORIDA: Stan și Bran aventurieri și Foc la graniță.
CENTRAL: Fiica lui Dracula. In slujba patriei și revistă.
COTROCENI: Romeo și Julieta. Omul cu două fețe.
DICHIU: Răzbunarea lui Tarzan, Eu și împărăteasa.
ATENEUL TEI: Macul roșu și Malec toreador.
LIZEANU: Distrugătorul, Caravana și Halle, cu ocazia împlinirii a 250 de felicitare Academiei de Științe din artiști.
DACIA: Dormitorul fetelor și Reputația d-rei Allenbury.

SATUL ROMANESC

de George Ciulpan: prefață de d. prof. Mihail Manoilescu, ed. „Universul" 1937, pag. 191.

Nu știm dacă Statul nou, a însemnat întotdeauna și spiritualitate nouă, știm însă că atunci când spiritualitatea nouă precede închegarea Statului, temeliile viitorului sunt asigurate.

Omul nou în parte devenit, în parte în devenire, constat astăzi că rupe zăgazurile slovei rumânești, proțăpite până acum în formole inerte ale unui intelectualism ori fad și fără sens, ori târît în speculațiile celebrale ale unei logici talmudice.

In acest sens, cartea d-lui George Ciulpan, este un simptom. Are calitate de prevestire. Deși s'ar fi putut pierde într'o aprofundare sociologică, autorul vorbește de lucruri așa cum sunt ele. Fără a aparține vre-unei tendințe nici politice, nici literare, d. Ciulpan vorbește educat de o Românie nouă, adică își pronunță gândul dârz, drept și plin de adevăr.

Aceste gânduri i-au servit d-lui Ciulpan drept călăuză pentru întreaga carte.

Satul văzut de d. Ciulpan, nu e nici «satul drăguț și îmbrăcat de Paște» din poeziile lui Alexandri și nici satul suferind al Poporanismului. Satul, acestei cărți și pot spune Satul României legionare, nu este o noțiune administrativă, ci țăranul rumân.

Țăranul rumân căruia i s'a dat vot, dar nu i s'a dat un medic să-i salveze copilul, căruia i s'a dat țuica democrației, dar nu i s'a dat abecedar.

O problemă vitală pentru satul rumânesc este ortodoxia sa, adică axa etică a grupului, axă etică de mare valoare, atât pentru echilibrul lăuntric al satului, cât și direct legată de exodul către oraș, din nenorocire caracteristic al satelor noastre.

Ultimul capitol al cărții este «Generația în marș spre sat».

«Satul apare cu perspectiva largă, cu orizonturi deschise, dar prea puțin luminate pentru generația mea. Ea l-a părăsit pentru un timp, numai cât să crească, cât să învețe, cât să afle din cărți ce înseamnă a ieși din întuneric și mai mult, ci va-să-zică a trece în imperiul luminei, dar a promis că după maturitate și chiar mai înainte, va reveni pe aceleași ulițe cu praf, în aceleași case, unde nu s'a isprăvit încă mirosul de busuioc».

*

De obicei se vorbește într'o critică, de carte și autor. După ce am citit prefața d-lui prof. Manoilescu, voi trece peste cadrele obligate de obicei și voi spune ceva și de prefață. Odobescu tot o prefață a vrut să scrie, când ne-a dat «Pseudokinegheticos»-ul literaturii veacului trecut.

«Numai în ziua când autoritatea s'ar despărți de electoral, ea ar putea apărea dezinteresată, demnă și ocrotitoare.

Numai atunci Statul însuși va fi reabilitat în ochii țăranului și se va găsi într'un raport de adeziune sufletească cu dânsul.

Numai atunci vor merge spre sat în marșul acela visat, în coloane însuflețite, fiii înșiși ai satelor, înarmați de oraș cu învățătură și tărie de suflet».

Cuvintele d-lui Manoilescu sunt un îndreptar și o prevestire a unui imperativ istoric.

P. VANDORA

«Țăranul nostru poartă în spatele lui: câteva mii de proprietari (la începutul secolului câteva zeci), mii de amploiați (în începutul secolului câteva zeci), sute de mii de evrei (în începutul secolului câteva mii), zeci de mii de alți supuși străini (în începutul secolului câteva sute).

Pe atunci țăranul nostru creștea mai cu seamă vite, era păstor. Această muncă ușoară se potrivea cu regimul aspru, cu posturile sale lungi, cu traiul său simplu. Azi muncește toată vara ca să-și plătească dările, trăește mult mai rău decât atunci și se stinge.

Din «SCRIERI POLITICE».

MIHAIL EMINESCU

1937 ZIDIRE NOUA

LUMI DIAMETRAL OPUSE

Acum, întrucât convorbirea mea cu ilustrul «camarad de generație» s'a terminat, voi scrie pentru un «prieten» anonim dintr'un partid democratic oarecare. Il alegeți d-voastră la întâmplare. Toate se aseamănă și absolut toate seamănă unul cu altul. Toate partidele descind din aceiași falsitate, afișată public în... denunțări programatice, — și galopează, cu toate anexele, inclusiv priceperile budgetare spre destinația care precizează legătura dintre partide: buzunarul.

PARTIDUL ȘI PARTIZANUL

Partidele democratice au partizani. Partizanii sunt aderenții partidului atâta vreme cât partidul se vâră, cu toate acareturile, în sufletul lor. (Expresia suflet — in terminologia democratică — este echivalentă cu buzunarul). Iubesc partidul în măsura în care «domnul partid» îi iubește pre dumnealor. Prin urmare, între partid și partizan, se petrece o operație contractuală de rit comercial. Interesele sunt perfect sincronizate. Pe plan de interes și profit, — simfonia angajamentelor reciproce este armonică și bine stilizată. Partidul: instituție comercială, cu profit fără pierdere. Partizanul: mare acționar.

Partidul se logodește numai cu «operațiile» financiare. Căsnicia partidului se leagă numai din considerente budgetare strict personale. Intre țară și partid s'a declarat divorț, definitiv.

CREDINTA ȘI SOLDATUL

Legea generației noastre tinere, nu admite sistemul partizanilor. Noi nu suntem reprezentanții sistemelor de partid democratic. Noi suntem subordonați, voluntar, unei mișcări naționale. Mișcarea se fundamentează pe o credință colectivă, care ne cronometrează toate ceasurile vieții, ne călăuzește pașii pe drumul biruinții, ne transfigurează, ne înalță și ne zidește în cărămizi de jertfă.

Credința nu are partizani. Refuzăm această poziție. Credința este mărturisită într'un altar. Și altarul are slujitori.

NU CEREM NIMIC. DAM TOTUL.

O altă lege fundamentală care precizează atitudinea noastră, a tinerei generații, față de mișcare pe care o slujim. Nu cerem nimic mișcării. A cere altarului ceva, înseamnă a nu înțelege rostul și semnificația altarului, înseamnă a căuta interese în altar. A sluji altarul este egal cu a nu cere nimic.

SLUJIM ZIDIRI NOUI

Tranzacțiile, vânzările și schimburile, discuțiile și interesele lutului, au fost izgonite și, dacă mai stăruie undeva, trebuesc date afară din toate altarele. Cuvântul dintru Inceput, Ziditorul lumilor, a scos biciul și a fugărit cămătarii cuibăriți în biserică.

Și noi vrem să-l slujim pe Dumnezeu.

Dăm totul în schimb. Suntem fericiți când ni se oferă prilejul pentru jertfă.

Mulțumirea noastră sufletească e mare, crește în raport direct cu mărimea daniei.

Legea daniei totalitare nu este paragrafată și nu este ordonată. Ea este voluntară. Nu așteptăm contravaloarea.

A da contra plată, înseamnă a nu da. A cere bunuri materiale și distincții lumești pentru o danie de suflet, înseamnă a fura toate atributele de măreție care aureolează jertfa.

E o lege înscrisă și încrustată pe icoana vieții noastre.

Alte legi nu cunoaștem. Și nici nu vrem.

Valeriu Cârdu

Conferințele Reacțiunei

In ciclul de conferințe organizat de gruparea și gazeta REACȚIUNEA pentru lămurirea unor probleme de ordin profesional muncitoresc au vorbit până în prezent d-nii

Prof. MIHAIL MANOILESCU despre: SPIRTUL ROMANESC IN MUNCITORIME!

Prof. NICHIFOR CRAINIC despre: MUNCITORII ȘI PROPRIETATEA INDIVIDUALA.

In continuarea ciclului vor mai vorbi d-nii:

Ing. VICTOR FRIGURA dir. gazetei REACȚIUNEA, Duminecă 21 Martie 1937, orele 6 p. m. despre: PROBLEMA OCROTIREI ȘI PROMOVAREI MUNCEI NAȚIONALE.

Ing. ȘTEFAN MIHAIESCU, Duminică 4 Aprilie, 1937, orele 11 dim. despre PROBLEMA LOCUINȚELOR MUNCITOREȘTI.

Arhitect I. D. ENESCU, Duminecă 11 Aprilie 1937, despre ROLUL SOCIAL ȘI NAȚIONAL AL MUNCITORIMEI.

Ing. GH. CHELARU președ grupării REACȚIUNEA despre MIȘCAREA MUNCITOREASCA REACȚIUNEA.

Conferințele au loc în sala Dalles și beneficiul servește la mărirea fondului pentru construirea CASEI MUNCITORILOR.

A apărut:

SATUL ROMANESC

de

George Ciulpan

un studiu prefațat de prof. Mihail Manoilescu, în care cititorii noștri vor găsi adevărurile asupra satului nostru înnegurat de nevoi și necazuri

[A]mânarea unei conferințe a d-lui prof. M. Manoilescu

Conferința d-lui prof. MIHAIL MANOILESCU care trebuie să aibă loc la Iași în ziua de 28 Martie, în cadrul asociațiilor studențești, nu se mai ține din cauza închiderii universităților.

Trădarea tineretului

Dacă prejudecata oportuniștilor nu-ți dă dreptul să fii profet în țara ta, coaliția lașilor îți impune datoria să te consideri nebun sau să te declari mărcărici.

La aceasta se reduce, de bună seamă, sinistra comedie dell'arte pe care guvernele noastre de după războiu sau obligat față de istorie s'o regizeze fastuos și s'o joace desmățat. Și tot astfel se explică, în timpul din urmă, panica democrației românești — o panică născută în cafenea, crescută la club și înfiată de Parlament. Ingrozită de convulsiunile agoniei, democrația încearcă să se salveze, răstignind viața. Nu vrea însă să-și aducă aminte că această crucificare implică semnarea firească a Invierii.

Pentru cei ce viermuesc în umbra capriciilor streinilor, pentru beneficiarii răbdării poporului nostru, există o singură obsesie, fiindcă există o singură vină: tineretul! De aceia tineretului nu i se făgădue să se regăsească integral într'o profeție, nici să se afirme, în vreo, printr'un gest categoric de echilibru lăuntric și de conștiință neîntinată. Din mila celor fără de inimă, tineretul are numai datoria să brănească până la sleire, cu realitatea lui plină și dârză, iluzia unui regim politic necesar și, ca atare, valabil. Altfel, tineretul trădează.

I se poate oare arunca tineretului românesc învinuirea că, — peste vreme și dincolo de datorie, — a abjurat dela imperativele nevoilor de viață ale țării?

*

Dacă Dumnezeu n'ar fi creiat timpul, oamenii trebuiau să-l inventeze. Altfel n'ar fi putut suporta ideia veșniciei. Căci, singura justificare a lucrurilor fiind propria lor negație singurul sens al timpului este să facă posibilă eternitatea, depășindu-se în istorie. Timpul în sine nu înseamnează încă istorie, așa cum istoria nu înseamnează numai timp. Istoria reprezintă reconstrucția timpului pe planul destinului. Ea este transformarea timpului în destin. Continuă frică de trecut și permanentă grije de viitor — istoria rămâne, în ultimă analiză, frică de timp și sete de veșnicie.

Nu e vina României dacă, din motive pe care le vom cerceta cu alt prilej, existența ei a fost timp fără istorie. Dar e vina conducătorilor săi că, — înșelându-i încrederea și biciuindu-i așteptările, — au obligat-o și o obligă să se mențină, chiar atunci când împrejurările s'au schimbat, sub limita inferioară a reliefului istoric.

Democrația — la noi mai mult ca aiurea — s'a ancorat și se ancorează de prezent. Postulatul ei fundamental vede realitatea sub semnul provizoratului, nu însă din perspectiva eternității. Tributari actualității, fiindcă le e ușor accesibilă, partizanii democrației nu au nimic pentru veșnicie. Decât numai utopia unei libertăți pe care insul o refuză, pentrucă-l desființează, — și superstiția unei egalități în care omul nu poate crede, fiindcă-l desumanizează.

Tineretul românesc spulberă însă utopia și spintecă superstiția. Trezit la viață de prezența reală a morții, tineretul se reîntoarce la elementar, la iraționalul forțelor care asigură permanența neamului.

Rupt din minciună, tineretul luptă pentru creiarea unei fatalități: mesianismul românesc.

Smuls din timp, tineretul vrea dor: dorul de istorie. El se trudește ca, țara lui să nu mai fie trăită de a istorie, care nu-i este accesibilă, ci să trăiască istoria pe care o dăltuește.

Și atunci tineretul începe să trădeze Dal Dar trădarea aceasta înseamnează biruința jertfei, credința faptei și înfăptuirea credinței. Tineretul românesc n'a trădat o cauză, ci minciuna unei cauze. Tineretul a trădat o iluziei Deaceia trădarea lui este înviere.

Strângându-se în matca naturală din care vânturi streine încercau să-l scoată, tineretul scaldă peisagii de destin național și precizează fruntariile unei misiuni. Conturând destinul, tineretul găsește expresia care să-l definească. Și ultima expresie a tineretului e cel dintâi mit al neamului. Din acest tineret a înflorit personalitatea, care întrece semnificația unei vieți și devine simbol. Fiindcă numai el putea să se dăruiască Omului-Legendă și să dăruiască țării Omul-Mit.

Omul-Legendă e între noi: tânăr și verde, senin și teafăr, dar, mai presus de toate, hotărît să poarte crucea Invierii.

Înțelegeți și vă plecați!

VICTOR ION PAVELESCU

CALEIDOSCOP

FEMEILE INTRE ELE

V'am spus ce a pățit Anișoara, când a încăput pe mâinile isabelelor. Azi am găsit o «rara avis». O chiamă Sidonia Drăgușanu și scrie cu călcâiele, după cum veți binevoi a vă convinge. Ne gândim la o femee standard, cu mintea, sufletul și farmecele în călcâi. Probabil că va eși din studiourile sărindărești.

Dar să revenim la Sordomia Vri-
Dar să revenim la Sodomia Uricare scrie urît.

Bunăoară «Femeea-copil nu este un număr senzațional pentru bâlciu așa cum ar fi spre pildă femeea șarpe sau femeea gâscă».

Vă ferese să suportați stilul indigest și orățenesc al Sodomiei ca să nu vă supărați pe Duumviri. (Fie vorba între noi, sînt băeți simpatici).

Cucoana sau fata asta teribilă categorisește genul ei în femee copil, femee șarpe, femee gâscă. Bun! Din toată Zoologia câte ceva.

Copilul e un mic ..., capricios. Șarpele e șarpe și gâsca-i gâscă. Cum s'o fi insinuind Femeea (nu generic femela) printre utitea dihănii?

Adică... de ce nu. Așa cum Sidonia Urișanu se plimbă prin menageria sărindărească.

Femeea copil — mai zice mucoasa — ar trebui să aibă semne particulare evidente».

Să și păstreze la orice temperatură, caloriferul rece.

Femeea gâscă se recunoaște după glas și după călcătura scrisului.

POST SCRIPTUM PENTRU TOATE SIDONIILE

Literatura ei e literatură pentru «lumea care nu cuvintă», pentru ogradă. Mare veselie în ogradă. Găinile, curcanii, rățoii și vițeii se bucură pe limba lor că Sidonia Drăgușanu a scris un articol muindu-și călcâiul în... hai să zicem cerneală.

DUUMVIRI

Conferințe

D. docent dr. I. Stoia a ținut Luni 15 Martie a. c. o conferință la Paris, în amfiteatrul Quenu din spitalul Cochin, sub patronajul prof. dr. Ch. Lenormant, tratând despre: *Relațiile anatomoclinice în maladia lui Basedow, adenomul toxic și tumorile maligne ale tyroidei.*

VIAŢA POLITICĂ

Desbaterile parlamentare

CAMERA

Şedinţa dela 17 Martie 1937

Şedinţa se deschide la ora 4 d. a., sub presidenţia d-lui N. N. Săveanu, pe banca ministerială fiind d. Mircea Cancicov.

D. HANS OTTO ROTH se asociază la urările de grabnică însănătoşire aduse în şedinţa precedentă M. S. Regina Maria.

D. MIRCEA CANCICOV în numele guvernului se asociază pentru omagierea amintirii marelui bărbat de stat şi amic al României, sir Austen Chamberlain.

Discuţia la buget

D. PAMFIL ŞEICARU face o amplă expunere cu privire la rostul bugetelor în viaţa statelor.

Toate bugetele, dela o vreme încoa, se bazează pe expediente. In ce priveşte fiscalitatea se poate spune că s'a trecut de mult limita imposabilă.

Sub apăsarea şi constrângerea legilor fiscale contribuabilul şi-a întors privirea către agentul de percepţie care are o armătură de rezistenţă atât de anemică, încât a găsit în el un apărător împotriva bugetelor, care sunt bugete de abstracţie şi nu au contact cu această realitate care se chiamă aparatul de percepţie, aparat de percepţie mizerabil plătit.

Mai iau parte la discuţia bugetului d-nii Mihăescu, dr. Macavescu şi C. Zamfirescu, după care şedinţa se suspendă la ora 9.

ŞEDINŢA DE NOAPTE

Şedinţa se redeschide la ora 9,20, pe banca ministerială fiind d. Mircea Cancicov.

D. I. IANCULESCU critică sistemul impunerilor şi spune că bugetele nu se vor putea echilibra decât dacă, prin investiţii, se vor procura surse de venituri contribuabililor.

Mai vorbesc d-nii dr. Alvirescu şi dr. Isăcescu.

D. TOPCIU arată că sub aspectu financiar, bugetul prezintat de d. Cancicov este un buget echilibrat. Sub raportul economic-social acest buget nu oglindeşte situaţia reală din ţară.

D. M. GHELMEGEANU spune că problema bugetară în România depăşeşte problema tehnicei bugetare. Problema care se pune este ca bugetul să fie integrat în cerinţele economiei naţionale. Tehnicitatea de finanţe publice este azi insuficientă pentru a înlătura criza structurală a vieţii economice.

D. ZAMFIRESCU, raportorul general al bugetului face observaţiuni generale şi răspunde îndeosebi criticelor aduse de d. Madgearu.

Şedinţa s'a ridicat la ora 4 jum. dimineaţa.

SENATUL

Şedinţa din 17 Martie 1937

ZIUA

Şedinţa s'a deschis la ora 4.50 sub preşedenţia d-lui Alex. Lapedatu.

Pe banca ministerială d-nii I. Nistor şi R. Franasovici.

D. ALEX. LAPEDATU cere permisiunea maturului corp, ca în numele lui să trimită o telegramă omagială M. S. Regina Maria, cu urări de grabnică însănătoşire, iar guvernul prin d. I. NISTOR s'a asociat la simţămintele Senatului.

D-nii AL. SAMOIL, I. PATRAULEA şi I. N. COŞOIU au făcut câteva comunicări.

S'a luat apoi în discuţiune proectul de lege pentru autorizarea ministerului lucrărilor publice de a concesiona exploatarea cărăuşiei publice pe drumuri, concesionarilor de căi ferate particulare de utilitate publică.

D. D. R. IOANIŢESCU arată că nu este drept ca să se continue înfiinţarea unui monopol în favoarea căilor ferate române cu exproprierea fără despăgubire a actualilor concesionari.

La invocarea d-lui R. FRANASOVICI că există o lege în acest sens, spune că este inexact, fiindcă nici legea din 1930 care a admis concesiunea cu caracter poliţienesc, nici legea din 1932 care a instalat un regim transitoriu cu taxe pe tonă şi km. şi nici legea din 1934 prin care s'a concesionat căilor ferate exploatarea cărăuşiei pe şoselele naţionale şi judeţene, n'au caracter de monopol şi nu este drept să se expropieze actualii concesionari fără nici o despăgubire.

D. RICHARD FRANASOVICI ministrul comunicaţiilor a arătat că această chestiune a fost soluţionată.

Proectul a fost apoi vota tcu bile.

S'a luat apoi în discuţie proectul pentru ratificarea de decrete regale în legătură cu scutirea de taxe pentru măsurile necesare fabricării materialelor pentru apărarea naţională.

Expunerea d-lui M. Manoilescu

D. prof. MIHAIL MANOILESCU: ni se prezintă un proiect de lege profund caracteristic pentru metodele noastre parlamentare.

Ni se supune ratificării noastre două decrete regale: unul privitor la scutirea de taxe la importul de materiale, maşini, părţi şi accesorii de maşini aduse din streinătate de societatea «Prima fabrică metalurgică română» şi al doilea decret privitor la scutirea taxelor la importul întregii instalaţiuni a fabricii de cabluri electrice «Köhler et. co. din Vejprix Cehoslovacia» ce s'a strămutat în România pentru fabricarea de articole necesare apărării naţionale.

Ori, ce se întâmplă? Aceste două proiecte sunt pentru noi necunoscutul, sunt, cum spunea pe vremuri un om politic român «Hecuba».

Este vorba de scutiri care se dau unor fabrici, dar care este justificarea acestor scutiri, care este contravaloarea acestor servicii pe care Statul le capătă pentru aceste scutiri, care este contractul de bază, care justifică ministerul apărării naţionale, să acorde aceste scutiri? Nu ni se spune absolut nimic din toate acestea.

Vedeţi domnilor, în materie de avantagii, privilegii sau scutiri de impozite, pot să existe două cazuri: sau se ia o măsură generală care priveşte o anumită categorie definită prin lege, juridiceşte, ca o anumită categorie, şi atunci discuţia se face pe această bază, sau dacă capătă un caracter absolut particular, atunci este o lege personală.

Se dau privilegii la unele întreprinderi, cum este «Prima fabrică Metalurgică Română». Aşi vrea să ştiu cât este «Fabrică», cât este «Metalurgică», şi mai ales cât este «Română», şi se mai dă privilegii unei fabrici de cabluri electrice «A. Köhler et. co. din Cehoslovacia».

Prin urmare se dau privilegii la două întreprinderi particulare.

Cum putem noi, ca parlamentari, să ne dăm seama, o singură clipă, dacă acest privilegiu este justificat, sau nu.

Dar vă întreb: ce mai rămâne din ficţiunea parlamentară, şi îmi veţi da voe să spun, din comedia parlamentară? (Sgomot, întreruperi). dacă noi trebue să votăm în alb. Dacă vreţi acest lucru, faceţi, veniţi pe cale de Decret-lege şi salvaţi cel puţin în aparenţă, respectul pe care-l datoraţi Parlamentului, dar nu veniţi pe cale de lege, ca să ne cereţi să dăm scutiri unor anumite fabrici, fără ca noi să ştim ce reprezintă ele.

Am vrut să subliniez această procedură înaintea Dv., fiindcă după cum aţi observat de atâtea ori, eu nu vorbesc pentru ziua de astăzi, ci pentru de de mâine, şi mai ales pentru cea de poimâine, şi că toate aceste atrageri de atenţiune pe care le-am făcut înaintea Senatului, le voi colecţiona, şi vor servi cu expunere de motive la o lege generală, care va modifica de sus şi până jos statul românesc.

D. D. R. IOANIŢESCU arată că sub scutul apărări naţionale s'au acordat mari scutiri de vamă nu numai la maşini dar şi la materiale unor anonimi.

D. D. ALIMANIŞEANU subsecretar de stat la finanţe a precizat că această scutire se face pe baza cererii ministerului apărării naţionale care va examina fiecare cerere în parte.

D. M. MANOILESCU a arătat că nimeni n'a executat cu mai multă corectitudine şi probitate profesională şi cu mai mult sacrificiu aceste comenzi de războiu, aşa cum le-au executat meseriaşii.

Proectul este votat apoi pe articole şi în total cu bile.

ŞEDINŢA DE NOAPTE

Şedinţa s'a deschis la ora 9.30 sub preşedinţia d-lui Al. Lapdatu, pe banca ministerială fiind d. V. Sassu.

S'a luat în discuţie proectul pentru modificarea unor articole din legea de organizare judecătorească.

D. EM. SLATINEANU raportorul proectului arată că principiile călăuzitoare ale acestei legi privesc recrutarea magistraţilor şi selecţionarea lor pentru o bună administrare a justiţiei.

Au luat cuvântul d-nii V. Rădulescu Mehedinţi şi I. Patraulea care au făcut unel rezerve cu privire la textele ce reglementează intrarea şi înaintarea în magistratură.

Şedinţa s'a ridicat apoi la ora 12 noaptea.

Dela Palat

COMUNICAT Nr. 12

Mareşalatul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 17 Martie 1937, Majestatea Sa Regele împreună cu Majestatea Sa Regina Maria a Jugoslaviei a luat parte la o vânătoare pe domeniul Periş.

Pensiile invalizilor

SE POT INSCRIE CEI NEDREPTATIŢI

La Consiliul legislativ s'a primit un proect de lege.

Pentru extinderea efectelor legii din 2 Septembrie 1920, privitoare la pensiile celor cari au luat parte în războiul pentru întregire.

In acest proect, invalizii cari au pierdut termenul de inscriere la pensii, vor putea să ceară Cassei generale de pensiuni, până la 1 Ianuarie 1938, inscrierea lor la pensiune, în condiţiile legii de la 2 Septembrie 1920.

Totodată, deciziile Casei generale de pensiuni vor putea fi revizuite, dacă se fac cereri în acest sens, până la 1 Ianuarie 1938.

Procesul înstrăinării telefoanelor româneşti

Continuarea declaraţiilor făcute de d. deputat Leon Scridon, ziarului nostru

Am arătat data trecută — ne spune d. deputat LEON SCRIDON în continuare, — ce pagube enorme a trebuit să suporte Statul Român, de pe urma concesionării telefoanelor.

«Astăzi, referindu-mă la obligaţiunile impuse întreprinderii americane prin diferitele dispoziţiuni ale contractului, voi dovedi aci, după cum am dovedit în faţa Adunării Deputaţilor, că ACEASTA SOCIETATE DE TELEFOANE S'A FACUT VINOVATA DE NEEXECUTAREA CELOR MAI PRINCIPALE OBLIGAŢIUNI CONTRACTUALE:

SOCIETATEA IUDEO-AMERICANA NU EXECUTA CONTRACTUL

a) Nu s'a conformat obligaţiunii de a executa în termen de 5 ani planul de investiţii, specificat la punct. 1—5 din Art. 16, n'a executat nici măcar a 10-a parte din ceeace trebuia să facă.

Deşi obligată să automatizeze în 13 oraşe principale serviciul telefonic, n'a făcut aceasta în termen de 5 ani decât în 2 oraşe.

Deşi obligată să înfiinţeze 15 noui circuite telefonice în termen de 5 ani — n'a înfiinţat nici un singur nou circuit fizic. Numărul firelor telefonice preluate de la Stat n'au fost sporite, deşi în justificarea înstrăinării telefoanelor ni se dă asigurarea fermă că americanii vor îmbunătăţi şi perfecţiona Serviciul nostru Telefonic, înfiinţând o serie de noui circuite telefonice pe cari noi Românii n'am fi fost în stare să le facem.

b) Incălcând dispoziţiunile cuprinse în punct. 1. din Art. 21 al contractului, Societatea Română de Telefoane nu numai că n'a redus tariful telefonic — aşa cum guvernul naţional-ţărănist a dat asigurări formale Parlamentului cu ocaziunea votării Legii de Ratificare — dat acest tarif telefonic a fost urcat în mod excesiv şi nemotivat cu 100 la sută, iar Societatea de Telefoane în acelaş timp a uzat de mijloace de constrângere nepermise, şantajând pur şi simplu publicul, îndreptăţit de a beneficia de vechiul tarif, să accepte noul tarif.

Am cetit în faţa Adunării Deputaţilor acest ordin de şantaj, dat de conducerea Societăţii de Telefoane. Acest ordin ne dă dovada peremtorie, ce părere şi-au putut forma americanii despre ţara noastră, în care obligaţiunile contractuale faţă de Statul Român pot fi considerate simple petice de hârtie, lipsite de orice valoare obligatorie.

BATJOCORIREA ŞI PERSECUTAREA ELEMENTULUI ROMANESC

— Cari sunt constatările făcute de dv. în privinţa tratamentului aplicat funcţionarilor români preluaţi dela Stat şi angajării nouilor funcţionari? Aceste constatări însemnează realmente un pericol pentru interesele privitoare la siguranţa Statului şi apărarea naţională?

— **«In privinţa tratamentului ce înţelege Societatea Română de Telefoane să aplice funcţionarilor români preluaţi dela Stat, ţin să afirm că au avut multă dreptate d-nii A. C. CUZA şi D. R. IOANIŢESCU,** cari cu ocaziunea discuţiunii Legii de ratificare au protestat cu toată hotărârea împotriva Art. 18 din contract, prin care drepturile de numire, revocare, transferare, concedii şi aplicare de sancţiuni disciplinare asupra funcţionarilor Statului au fost pur şi simplu trecute unei întreprinderi străine — fără ca Statul să-şi fi rezervat nici un drept de veto

«Intr'adevăr, nesocotind dispoziţiunile cuprinse în Art. 18 din contract, Societatea de Telefoane încalcă drepturile câştigate ale personalului P. T. T., preluat cu ocaziunea încheierii contractului, căruia îi aplică un tratament inechitabil, nedrept, ba chiar revoltător.

CRIMINALA FAVORIZARE A STRAINILOR

***a) Funcţionarii superiori români sunt puşi sub ordinele unor simplii angajaţi străini, lipsiţi de orice pregătire de specialitate,* să îndeplinească funcţiuni incompatibile cu situaţiile lor avute la Stat. Am citat în faţa Camerei o serie de cazuri.**

b) Lefurile funcţionarilor proveniţi dela P. T. T. sunt bifurcate în salar şi aşa zisa «gratificaţiune». Societatea de Telefoane reţine funcţionarilor cota de 10 la sută, cuvenită Casei Generale de Pensii după întreg salariul. — inclusiv gratifiacţiunea — binevoieşte însă după sistem american să nu verse aceasta reţinere Casei Generale de Pensii astfel că Statul este păgubit începând din 1 Ianuarie 1934 cu o sumă de peste 8 milioane anual.

IMPASIBILITATEA CONDAMNABILA A AUTORITAŢILOR ROMANE

«*Impotriva acestui procedeu de care s'au plâns în nenumărate rânduri funcţionarii P. T. T.-işti, loviţi astfel în drepturile lor, de pensie,* ministerul de finanţe n'a reacţionat, iar ministerul de comunicaţii asemenea n'a luat nici o măsură de îndreptare.

«*c) Fără nici un drept sub denumirea de amendă americană unui număr de 57 funcţionari români, proveniţi dela Stat îi este suprimată în permanenţă partea din salar, numită gratificaţiunei în schimb printr'o risipă scandaloasă practizată la plata angajaţilor străini cu lefuri principare, beneficiul Statului este astfel micşorat încât în primii 5 ani de executare a contractului Statul Român abia a încasat o redeoenţă de 20 milioane anual.*

«*d) Asupra funcţionarilor preluaţi dela P. T. T. se exercită o nemaipomenită presiune prin transferări ilegale şi alte şicane pentru scoaterea la pensie înainte de vreme,* căci americanii au tot interesul să scape de foştii funcţionari ai Statului şi să treacă plata acestora în spinarea Statului.

«*Iată cum exercită americanii dreptul de disciplină nu numai în detrimentul funcţionarilor, ci şi în paguba Statului.*

In numărul viitor, vom sublinia, întemeiaţi tot pe declaraţiunile d-lui SCRIDON, imensul pericol pe care-l reprezintă pentru siguranţa Statului şi pentru apărarea noastră naţională, acestе angajări masive de personal străin.

TULBURARILE DELA PARIS

Comuniştii se bat cu poliţia

Numeroşi răniţi din ambele tabere

O declaraţie a col. la Roque

Din vraful de telegrame transmise dela Paris, se constată limpede că încăerarea s'a produs între comunişti şi poliţie. Din toate amănuntele telegramelor nu este vorba de nici un rănit partizan al partidului social francez de sub conducerea colonelului dela Roque. Deci nu poate fi vorba de o agresiune a acestora. Cu toate că «pe culuoarele Camerei şi Senatului incidentele de la Clichy au fost înfierate de reprezentanţii grupărilor de stânga, acuzând pe partizanii colonelului de la Roque de atitudine provocătoare».

Oricum, incidentele dela Clichy sunt semnificative.

Lucrurile s'au petrecut astfel: la un cinematograf din localitate se juca filmul «La Bataille». La reprezentaţie se anunţase şi prezenţa colonelului dela Rocque. In sală erau 30—40 de membrii ai partidului socialist. Comuniştii au încercat să «contra-manifesteze». Ca până la urmă să se bată cu poliţia, cu organele administrative de ordine.

Fireşte, partizanii colonelului de la Rocque trebuiau să fie vinovaţi. In actualul regim numai ei puteau fi vinovaţi.

Telegramele de mai jos ne lămuresc:

PARIS, 18. (Rador). — Din izvor autorizat se precizează că 84 soldaţi din garda civilă au fost răniţi.

Trei dintre soldaţii răniţi au fost internaţi în spital. Doi dintre ei au răni provocate de gloanţe.

Printre manifestanţii de stânga sunt 80 răniţi.

Pe de altă parte, prefectura de poliţie a Parisului precizează într'un comunicat că numărul sergenţilor de stradă răniţi în cursul turburărilor dela Clichy este de 157 şi nu de 140 cum s'a anunţat în primul moment.

Patru dintre ei au fost duşi la spital, iar 82 au fost nevoiţi să nu vină la serviciu din cauza rănilor pe care le-au suferit.

PARIS, 17 (Rador). — Agenţia «Havas» transmite:

Biroul de presă al partidului comunist publică următorul comunicat:

«D-nii Maurice Thorez şi Jacques Duclos s'au prezentat azi dimineaţă d-lui Blul. Ei au protestat în numele partidului comunist împotriva acţiunei şefilor poliţiei care au făcut să curgă sânge de muncitori la Clichy şi au cerut să se ia măsuri pentru pedepsirea celor răspunzători de aceste tragice evenimente şi să se insufle un spirit republican în cadrele poliţiei, unde extremişti de dreapta beneficiază de vădite complicităţi.

D-nii Thorez şi Duclos au stăruit apoi asupra necesităţii dizolvării fără întârziere a ligilor extremiste de dreapta, care îndeamnă la războiu civil. Aceasta trebuie să se facă neapărat spre a se asigura menţinerea ordinei pe care o doreşte poporul francez».

La acest comunicat, agenţia «Havas» adaogă următoarea notă:

Am adus l cunoştinţa d-lui Blum acest comunicat. Preşedintele consiliului de miniştri, care nu cunoştea încă cuprinsul lui, a declarat că acest comunicat nu răspunde nici în fond nici în forma convorbirei pe care a avut-o azi dimineaţă cu d-nii Thorez şi Duclos.

INCIDENTELE VOR DETERMINA COMPLICATII POLITICE

PARIS, 18 (Rador). — Agenţia «Havas» transmite:

Turburările dela Clichy au provocat o vie emoţie în cercurile parlamentare, în care se aşteaptă ca aceste incidente să aibă urmări asupra situaţiei politice.

Deocamdată nu se poate spune care va fi orientarea repercusiunilor acestor incidente asupra politicei, cu atât mai mult cu cât trebue să se aştepte rezultatul anchetei administrative ordonată de d. Marx Dormoy, ministrul de interne, căruia i se aduc de altfel laude pentru curajul de care a dat dovadă în timpul turburărilor.

Este probabil ca deputatul Ybarnegaray, în numele partidului social francez, şi un deputat comunist să adreseze interpelări guvernului.

Pe de altă parte, mai mulţi deputaţi au declarat că sunt de părere ca, înainte de vacanţă, Parlamentul să voteze măsuri legislative susceptibile să evite în viitor naşterea unor astfel de incidente.

O declaraţie a colonelului la Rocque

PARIS, 17 (Rador). — Colonelul dela Rocque, şeful partidului social francez, a primit astăseară pe reprezentanţii presei şi a citit în faţa lor invitaţia prin care fuseseră convocaţi eri membrii secţiunii din Clichy a partidului său, pentru a asista la o reprezentaţie de cinematograf.

D. de la Rocque a arătat apoi că, în urma dorinţii exprimate de poliţie, partizanii săi au evacuat sala cam pe la ora 21.45. In acest moment, incidentele au căpătat amploarea cunoscută.

«Intreaga afacere, a mai spus şeful partidului social francez, a fost pusă la cale şi noi nu avem nici o răspundere în desfăşurarea ei. Providenţa a voit ca oarea ei. Providenţa a voit ca oamenii aceia, cari voiau să turbure o reuniune lipsită de orice caracter politic, să-şi primească pedeapsa».

După ce afirmă că partidul său îşi va continua acţiunea, colonelul de la Rocque termină astfel: «Este de presupus că o prăpastie din ce în ce mai largă se va forma între patrioţii cari se găsesc în rândurile Frontului popular şi elementele de dezordine care au provocat incidentele de eri».

Cine discută şi cum discută legile în Cameră

De cele mai multe ori, în discuţiile asupra proiectelor de legi, se amestecă deopotrivă îndrăsneala care-i proprie demagogilor şi incompetenţa, proprie inconştienţilor.

Astfel, eri, la discuţia celei mai importante legi, a bugetului statului, un domn Alvirescu, ales al naţiunii pe listele inter-naţional-ţărăniste, a vorbit despre toate, numai de buget nu. A citit 101 scrisori primite dela ţărani (or fi fost scrisori răspuns, la cele trimise de d. Mihalache), a citit tot atâtea hrisoave, a vorbit despre Bucovina dinainte şi după anul 1775, a povestit cum nişte brigadieri silvici, minoritari şi cari nu ştiau limba românească au fost angajaţi de Fondul Bisericesc din Bucovina şi că aceştia au impuşcat nişte români, etc., etc., etc.

Desigur, dupăce i s'a atras atenţia de două ori că nu e în chestiune, i s'a ridicat dreptul de a vorbi. Aceasta a provocat un schimb de graţiozităţi între banca naţional-ţărănistă şi majoritari.

«Oratorul», părăsind tribuna, a încheiat discursul în următoarea frază: «Ţăranii este hrăniţi cu plumb emişi din armele brigadierilor puse să ucidă ţăranii».

Iată ce perle dă regimul parlamentarist.

Fiecare pasăre pe limba ei piere.

Noui proecte de legi la Consiliul legislativ

S'au primit la consiliul legislativ pentru avizare, următoarele proecte de lege:

Pentru scutirea Soc. Naţionale de Cruce Roşie-Română de orice taxe şi impozite; pentru administrarea pădurilor grănicereşti din jud. Năsăud şi un alt proect pentru autorizarea comunei Tg. Ocna de a contracta un împrumut de 25 milioane lei necesar investiţiilor edilitare.

O Românie naţionalistă şi creştină

Am anunţat în numărul nostru de eri că d-nul Valda Voevod a primit la Cluj pe un fruntaş al partidului naţional-creştin şi că acesta a sosit în Bucureşti spre a face o importantă comunicare conducătorilor partidul naţional-creştin din partea preşedintelui „Frontului românesc".

In adevăr aseară d-nii A. C. Cuza şi O. Goga au primit mesagiul de la Cluj, care le-a adus la cunoştiinţă importante fapte politice. In cercurile conducătoare ale partidelor naţionaliste se constată o mare satisfacţie, deoarece necesitatea unei unificări a mişcărilor naţionaliste, prinde din ce în ce mai mult şi mai solid teren.

Atât d-nii A. C. Cuza, Valda Voevod şi Oct. Goga, vibrează pentru o Românie naţionalistă şi creştină, cât mai repede posibil de înfăptuit.

Viitorul cât de scurt ne va dovedi că o înţelegere depină este foarte posibilă.

Un traficant funebru: Grigore Filipescu

(Continuare din pag. I-a)

A sosit însă timpul ca atacurilor lui laşe, care profitau de lipsa de apărare gazetărească a fruntaşilor naţionalişti, să li se răspundă cu definirea exactă a acestui ruşinos vlăstar al protipendadei româneşti.

Căci experienţa politicianistă ne deprinsese de mult să vedem aducându-se în societăţile rentabile tot felul de aporturi suspecte, de la prietenia cu un ministru până la rudenia cu un funcţionar de la contingentare. Nimeni însă nu mersese cu abjecţiunea până acolo unde s'a coborît fiul nedemn al lui Nicolae Filipescu, CARE ADUCE CA APORT IN INTREPRINDERILE OVREEŞTI MORMANTUL TATALUI SAU.

Mihail Manoilescu

SPORT

Fenomenul „Unirea-Tricolor"

Să ne fie îngăduit să sublinie̦m că există un fenomen, specific al Unirei-Tricolorul. El se integrează precis vieții sportive a unei majorități a cărei preocupare de căpetenie în direcția sportului e acest club..

Poate nicio grupare din țară nu s'a bucurat de simpatiile publicului mai constant de cât organizația oboreană. In decursul anilor, marile echipe Venus, Ripensia, C. F. R., etc. s'au bucurat pe rând de o favoare fără margini din partea spectatorilor — însă numai când aveau o serie de victorii răsunătoare. Pe când Unirea Tricolor, învinsă sau învingătoare, a fost totdeauna înconjurată de dragoste fiind însoțită pretutindeni de un prețios suport moral. Iar când a fost pe punctul de a câștiga o competiție sau un match greu a exaltat nu numai un cartier (care era literalmente înebunit) ci Capitala, țara întreagă. (Cine nu-și mai amintește de manifestațiile de anul trecut pe terenurile de football, dela Craiova, când publicul a aflat, în timpul unui match, că oborenii s'au calificat în finala Cupei României?)

Simpatia aceasta nedesmințită ani de zile, și nici acum când clubul trece printr'o puternică criză, își are explicația într'un fapt de care, în parte, numai Venus se mai bucura.

Unirea Tricolorul e simbolul, quintesența sufletului sportiv al celui mai simpatic cartier al Bucureștilor. Trebue să cunoști îndeaproape Oborul ca să-ți poți da seama de legătura ce există între populație și grupare. Oborul se deosebește cu totul de celelalte mari mahalale ale Capitalei. Credințele colective despre onoare, despre cinste se deosebesc fundamental de cele din Grivița, Floreasca, Bellu, etc. L-am putea defini vabil, învăluindu-l într'o privire, un suflet temperamental, naiv și credincios. Cine cunoaște personagiile și atmosfera dramei «Domnișoara Nastasia» a lui G. M. Zamfirescu, fără să vrea o integrează temperamentului oborean.

Iată de ce aceasta grupare a fost și este polul spre care converg pasiunile de sportsmani cu inimă deschisă ale locuitorilor acestei părți a Capitalei, pasiune care prin statornicia sa a atras prietenii puternice din cercurile largi ale sportivilor din toate straturile sociale.

Azi, când clubul Unirea Tricolorul luptă să scape din criza care îl amenință cu gâtuirea, toată lumea prietenă așteaptă ca la căpătâiul unui bolnav, rezultatul ultimei rețete.

Ultimul match al echipei, terminat cu prima victorie din acest campionat a avut darul să aducă oarecare optimism. Acest rezultat n'a scos-o însă definitiv din zona periculoasă a retrogradării și fiecare înfrângere e o lovitură grea nu numai pentru club, e și pentru acel numeros public ale cărui sentimente merg cu Unirea Tricolorul.

E necesară pentru trecerea acestui «hop» multă credință în rolul pe care clubul trebue să-l joace, prin însăși situarea sa ideologică, în viața sportivă a țării.

O atenție deosebită trebue îndreptată asupra echipei de campionat, căci marea dificultate a momentului nu rezidă în schimburile care s'au produs în conducerea grupării, așa cum încearcă să insinueze unele oficine, ci în serioasa amenințare de a eși din divizia A, ceeace ar fi un lucru foarte trist.

Ion Străjuică

Carnet

D. Octav Luchide, secretarul general al F.R.F.A., a plecat aseară la Budapesta de unde își va continua apoi călătoria la Viena.

D. Luchide va discuta la Viena, condițiunile de participare a României și Jugoslaviei la Cupa Europei Centrale.

Ultimele întâmplări din football aduc în actualitate problema asigurării jucătorilor accidentați. Ajutoarele dela caz la caz acordate de F. R. F. A. sunt insuficiente și la bunul plac al celor cari le gestionează.

Dacă oficialitatea — atât de grecoe la fapte bune — nu se grăbește să-și facă datoria, noi credem că jucătorii înșiși ar trebui să-și strângă rândurile pentru a forma o asociație cu scopul precis de a-și apăra interesele. Această asociație ar mai avea menirea să pună la punct și regimul de sclavaj care domnește acum în footballul românesc în ceeace privește contractele și transferările.

*

Platko l-a vizitat pe Ene la spital, însoțit de Auer și Baratky. Semnificativ.

*

Viforul Dacia, secția de football, convoacă pe toți membrii săi la antrenament mâine, Vineri 19 Martie, la ora 3½ p. m., pe terenul Velodrom.

Seara la ora 8 se va ține ședință la sediu, pentru formarea echipei prime și a celei de juniori în vederea matchurilor oficiale de Duminecă.

Comitetul clubului Venus a respins demisia antrenorului Platko

Aseară s'a ținut la sediul clubului Venus, ședința comitetului de conducere care a discutat «cazul Platko».

Au participat d-nii: av. Eladescu, vice-președintele clubului, Păduraru, jude-instructor Lazaroneanu, consilier Eliescu, Apăteanu, chestor Paximade, jude Scondăcescu, Romulus Popescu, maior Dumitrescu, C. Leoveanu, etc.

Discuțiunile au durat până la ora 10.30, când s'a dat următorul comunicat:

«In urma explicațiunilor date d-lui av. Al. Eladescu, vice-președintele Venusului, de către antrenorul Platko, la propunerea d-lui Eladescu, comitetul a respins în unanimitate demisiunea lui Platko».

De mâine antrenorul își va relua ședințele de antrenament cu echipa. tele organizației Capitalei.

Apelul pedepsiților de F.R.H.G. se va judeca într'o viitoare ședință

Aseară s'a întrunit la sediul U. F. S. R.-ului din str. Ateneu 11, comisia în atribuțiile căreia intră judecarea tuturor apelurilor introduse la forul suprem.

După ce, președintele comisiei a luat notă de toate actele depuse, s'a hotărît să se trimită suspendaților de către federația de hockey pe ghiață, citații pentru a se prezenta la viitoarea ședință.

Iașul va avea una din cele mai bune echipe din țară

IAȘI, 17. — Din inițiativa Primăriei Municipiului Iași va lua ființă o echipă de football a Municipiului. In acest scop, primarul orașului a delegat pe un cunoscut sportiv din localitate să-i facă un raport asupra formărei nouei echipe.

Se vor angaja 29 de jucători, selecționați dintre cei mai consacrați din țară. Aceștia vor fi salariați ai întreprinderilor din Iași cu care primăria a ajuns la o înțelegere. Echipa va fi subvenționată de municipiu.

S'au și făcut anumite sondări pe lângă niște cunoscuți jucători de football din țară.

Matchul de scrimă Cehoslovacia-România

Federația română de luptă cu armele albe a invitat echipa selecționată a Cehoslovaciei pentru un match care se va disputa mâine și poimâine la Cercul Militar din Capitală.

Echipa cehă, compusă din șapte persoane a sosit azi dimineață în Capitală.

Programul matchului este următorul:

Vineri vor avea loc probele de floretă și spadă.

Sâmbătă se vor trage probele de sabie.

Pentru o cât mai bună propagandă pentru un sport de sală foarte frumos și foarte puțin cunoscut la noi, organizatorii au decis ca intrarea publicului să fie liberă.

E probabil ca după concursurile dela București echipa cehoslovacă să susțină un match la Cluj, sub numirea Praga—Cluj.

Ping-pong

Azi după amiază au loc două matchuri de ping-pong interclubuṛi, în cadrul campionatului districtual.

Din cele 4 echipe de azi putem avea și noi satisfacția să enumărăm două cu jucători ale căror nume sună românește: «Titanic» (Paraschivescu, Constantinescu, Botez) și A. O. T. (Brădișteanu, Ghitescu, Calboreanu).

ȘAHUL ROMANESC

Campionatul interșcolar de șah al Capitalei

Concursul celor 14 echipe ale liceelor din Capitală, s'a terminat Duminica trecută, la liceul Mihai Viteazul. Ultima rundă (a XIII-a), nu a adus modificări prea mari în clasament. Iată rezultatele celor 7 matchuri parțiale: I. *Lic. comerc. Carol I — T. Maiorescu* 6:0; II. *Gh. Șincai — Lic. industrial* 6:0; III. *M. Basarab — M. Eminescu* 6:0; IV. *Gh. Lazăr — N. Crețulescu* 5:0; V. *Cantemir — M. Viteazul* 4½—1½; VI. *Sf. Sava — M. V. Mihai* 4½—½ (1) și VII. *Sf. Iosif — Spiru Haret* 3½—2½. S'au angajat 546 partide, din care s'au terminat 540, rămânând 6 în continuare, care nu vor schimba cu nimic clasamentul.

Clasamentul final are următorul aspect: I. *Matei Basarab*, campion școlar al Capitalei pe 1937, 67 (3); II. Gh. Lazăr 64 (1); III. Cantemir 60½; IV. Spiru Haret 49½ (2); V. Sf. Sava 47½ (2); VI. M. Viteazul 42½ (1); VII. Gh. Șincai 40½ (1); VIII. M. V. Mihai 36½ (2); IX. Sf. Iosif 33½; X. M. Eminescu 30½; XI. N. Crețulescu 22½, XII. Lic. industrial 17½; XIII. Lic. comercial 16½ și XIV. T. Maiorescu 11½ p.

Echipa campioană pe 1936 — *Gh. Lazăr — a câștigat toate matchurile jucate*, cași anul trecut! A învins pe Matei Basarab cu 3½:2½ și pe Cantemir cu 4:1. De altă parte matchul Matei Basarab — Cantemir s'a terminat la egalitate (3:3). Conform regulamentului însă, titlul se atribue pe baza punctelor rezultate din partidele jucate, și nu pe baza matchurilor. Aci se ridică o problemă de principiu, care urmează a fi soluționată de F. R. S. pentru toate întâlnirile viitoare pe echipe. In 1936, Gh. Lazăr a obținut după ambele formule (partide și matchuri), conducerea în clasament. Anul acesta, Matei Basarab, obține mai multe puncte, dar nu se dovedește, ca *echipă*, mai tare decât Gh. Lazăr.

Pe baza matchurilor jucate, aplicându-se formula analogă clasamentului la foot-bal, se obține următorul aspect: I. *Gheorghe Lazăr* (+13,=0,—0) 26 p.; II. Matei Basarab (+11,=1,—1) 23 p.; III. Cantemir (+10,=2,—1), 22 p.; IV. Sp. Haret (+8,—5): 16 p.; V. Sf. Sava (+7,=2,—4) 16 p.; VI. Mihai Viteazul (+7,=1,—5); 15 p.; VII. Gh. Șincai (+7,—6) 14 p.; VIII. M. V. Mihai (+6,=2,—) 14 p.; IX. Sf. Iosif (+4,=3,—6) 11 p.; X. M. Eminescu (+4,—9) 8 p.; XI. Lic. industrial (+3,=1,9), 7 p.; XII. N. Crețulescu (+2,=1,—10), 5 p.; XIII. Lic. comercial (+1,=1,11) 3 p. și XIV. Titu Maiorescu (+0,=2,—11) 2 p.

Intre primele trei echipe, care se detașează net de toate celelalte, rezultatul este: I. Gh. Lazăr 8 p.; II. Matei Basarab 5½ p. și III. Cantemir 4½ p. Intre acestea, se va juca un concurs suplimentar, tur-retur, pentru desemnarea celei mai tari echipe școlare a Capitalei. Concursul este dotat cu o cupă și ...

... POSTA ... CRONICAR

Curtea cu juri

Banda de incendiatori în greu impas

Ziua IX-a

Cum apără funia pe spânzurat, sau martorii apărării pe acuzați — Noui audieri de martori —

Aspecte

Procesul a intrat într'o fază de întortochiere vrăjitorească, în care toate regulele dramatice, antice și moderne, se găsesc răsturnate. Scenele tragice alternează atât de brusc cu cele comice, burlești sau bufone, încât la un moment dat te găsești complet dezorientat și a fi într'un râs continuu.

Centrul de gravitate al atenției generale, îl formează mereu acuzații.

La început rebarbativi și îndrăzneți, fermi pe asigurările precise ale unchiului cu trecere și pe sprijinul formal al Kahalului, ei sfidau prin cuvânt, atitudine și gest. Acuma însă s'au muiat brusc: Simt că «unchiul» a eșuat pretutindeni, că dovezile sunt din ce în ce mai zdrobitoare, în sfârșit, că Sinagoga nu-și riscă fondurile pentru cauze iremediabil pierdute.

Astfel fiind, torționarii sunt obsedați de imagini lugubre, cari după ce se plimbă prin creer se pogoară să se oprească în gât. La anumite momente, deși răcoarea stăpânește în sală, broboane grele de sudoare se formează pe fruntea de gânsac a lui KORNBLUTH, ori pe gușulița de știucă a lui Ițic Bacal.

Se perindă la jurământ — după legea lui Moisei — o mulțime de martori ai apărării: faliți frauduloși, indivizi cu cetățenia neclară, negustori cu registre comerciale în formă de labirint, gângavi cu intenții umanitariste și miopi fără ochelari, cari în locul președintelui văd o coloană de granit și în acela al procurorului un ciocan pilon.

Unul dintre aceștia, care trebuia să îndeplinească formalitatea cu capul acoperit, nu găsește o pălărie la îndemână. Avocații, manifestând semne de desolidarizare cu auxiliarul lor întru apărare, se naște mare ilaritate în sală..

Pe Sever Herdan scena îl *agasează. Are să cheme deseară pe zăpăcit la havră și care să-i facă* «așa un scandal».

Incidentele sunt din ce în ce mai rare și hipopotamii din ce în ce mai puțin numeroși pe banca din față: A trecut ca o adiere svonul că mecenații lui SOLOMON COMISIONERUL și ai lui MENDEL NAGAȚ nu vor mai desface băierile pungii decât după cunoașterea «rezultatului». Ori rezultatul începe a se preciza clar de pe acum. Moritz, Bubi, Mendel, Ițic și toți ceilalți, își văd destinul ca pe un ecran: o gură neagră de ocnă, străjuită de huligani.

Și nodurile cad din ce în ce mai în jos de înghițitoare..

Desbaterile

Ședința zilei a noua a procesului bandiților incendiatori, s'a deschis la orele obișnuite. După apelul acuzaților și al juraților, s'a dat cetire aceleiași nesfârșite liste de martori, cari în majoritate sunt ovrei.

Depoziția lui M. Herșcovici

Primul a fost audiat martorul M. HERȘCOVICI, care fusese contabilul firmei LOEBEL.

D. PREȘEDINTE GHINEA CONSTANTINESCU, arată că martorul a fost chemat, spre a da lămuriri, cum a operat în registre, eliberarea celor TREI FACTURI FICTIVE, în valoare de OPT MILIOANE LEI și care au fost cerute de JEAN BACALU, AUREL ȘARF și N. H. MUELLER, pentru soc. REPREZENTANȚA ROMANEASCA.

Martorul M. Herșcovici, începe depoziția astfel:

«Eram contabilul d-lui LOEBEL și într'o zi, prin Septembrie sau Octombrie 1930, d. Loebel m'a întrebat cum s'ar putea opera în registru eliberarea unor facturi fictive, astfel spre a putea fi în gardă pentru orice eventualități. Aceasta am studiat-o și am găsit următoarea soluție: AM PRESUPUS CA MARFA SPECIFICATA IN CELE TREI FACTURI FICTIVE, AM CUMPARAT-O DELA UN OARECARE MAYER, DIN ARAD, IAR NOI — FIRMA LOEBEL — AM VANDUT-O SOCIETAȚII «REPREZENTANȚA ROMANEASCA» ȘI SUMA «INCASATA» AM TRIMIS-O FIRMEI MAYER, DIN ARAD».

D. Președinte cere ca explicația necesară să se facă cu registrele în față.

Martorul arată d-lor jurați modul cum a făcut înregistrările. Apoi se face o confruntare între M. HERȘCOVICI și LOEBEL.

SUSPENDAREA ȘEDINȚII

La orele 3 jum. ședința s'a suspendat pentru o oră. Intre timp au fost aduși niște martori, care nu se prezentaseră de bună voe.

DEPOZIȚIA LUI GRUNȘTEIN

Martorul GRUNSTEIN, spune că a fost delegat de firma «EAGLE STAR» spre a vizita pe toți pretinșii furnizori ai soc. «REPREZENTANȚA ROMANEASCA» și a cerceta dacă s'a **furnizat marfa și în ce cantitate. Rezultatul cercetărilor au fot trecute într'un raport ce a fost înaintat soc. de asigurare** «EAGLE STAR».

DEPOZIȚIA LUI BUIU MARCEL

Martorul BUIU MARCEL, fost director la fab. «DOROBANȚU» declară că soc. «REPREZENTANȚA ROMANEASCA», prin N. H. MUELLER, a cumpărat în luna Decembrie 1930 niște marfă, pentru care a primit o parte bani și o parte accepte. Dar acceptele n'au fost onorate la scadență. In cele din urmă s'a restituit jumătate din marfă.

***D. procuror Moiseanu:* «Cum se face că această marfă n'a ars și a putut să fie restituită la câteva luni după incendiu?**

***Martorul:* Nu știu (?!)**

***D. procuror:* Dece, dacă**

trecuse aproape doi ani, soc. «REPREZENTANȚA ROMANEASCA», a cerut o copie după factura «PASLARU»?

Martorul: **Nu poate răspunde.**

DEPOZIȚIA LUI LEONIDA MAVROIANI

Martorul Leonida Mavroiani, fondatorul băncii «FORTUNA» nu știe să dea un răspuns, la următoarea întrebare a d-lui procuror:

«Cum a putut confirma Banca «Fortuna», în ziua de 31 Oct. 930, primirea unor mărfuri în gaj, care în acel timp se găseau la *«Depozitul Central de echipament»* al ministerului armatei și cari mărfuri n'au fost ridicate decât în luna Martie 1931?».

D. PREȘEDINTE GHINEA CONSTANTINESCU, dă cetire unei declarații, dela dosar, a băncii «FORTUNA» și semnată de directorul său SANIELEVICI, în care declară că nu s'a luat în primire, dela soc. «REPREZENTANȚA ROMANEASCA», nicio marfă care să garanteze un împrumut.

Azi Procesul incendiatorilor continuă.

Depoziția lui Wolff Haut

Eri, în timpul desbaterilor, martorul ovrei VOLFF HAUT, s'a prezentat *fără pălărie*, pe cap, în fața Curții, spre a depune legiuitul jurământ.

Președintele: «Martor, puneți pălăria pe cap».

Stupoare. Martorul aducându-și aminte de prescripțele talmudice, a pornit în căutarea unei pălării.

D. av. IONEL TEODOREANU, între timp a propus următoarele:

«Domnule Președinte, ar fi nimerit să se cumpere o pălărie pentru toți «domnii martori».

S'a iscat o violentă divergență de păreri, pentrucă s'ar face cheltueli inutile, deoarece «domnii martori», unul câte unul, în timpul desbaterilor și-au PIERDUT CAPUL.

Martorul WOLF HAUT, fost practicant la soc. «REPREZENTANȚA ROMANEASCA» declară, că o SINGURA DATA a mers la depozitul din str. Eliade Moș, însoțind o camionetă cu marfă. Aceasta în luna Decembrie iar în magazie NU SE MAI GASEA NICI O ALTA MARFA.

«La biroul din str. Edgard Quinet, au venit de mai multe ori: LUPU COMISIONERU, R FESSLER și N. H. MUELLER, spre a sta de vorbă cu JEAN BACALU și AUREL ȘARF, dar eu eram TRIMIS sub un PRETEXT oarecare, în oraș; dela un timp, COMISIONERU nu mai venea, fiind supărat pe patronii mei».

NECUNOSCUȚI LA ADRESA

D. președinte dă cetire unei liste de martori, rude aproape ale lui JEAN BACALU, cari nu vor să vină și n'u fost găsiți la adresele indicate.

Acuzatul Bacalu dă adresele exacte ale rudelor lui.

INCENDIUL CORDIANA

Nemai fiind prezenți martorii din procesul «REPREZENTANȚA ROMANEASCA» se trece la audierea martorilor dela incendiul fabricei «CORDIANA».

DEPOZIȚIA JUJEI BIRO

Martora JUJA BIRO, fosta lucrătoare la fab. «CORDIANA» și care locuia chiar în curtea fabricei, spune că în ziua incendiului, au fost la fabrică, până noaptea târziu DVOIRIS și KORNBLUTT, iar când au plecat erau însoțiți și de alte persoane.

Și după miezul nopții, când s'a deșteptat, a văzut fabrica în flăcări, și a strigat pe cumnatul său, Nicolae Gh., care ține locul portarului Gh. ȘOS.

A DOUA ZI AM VAZUT TALAȘ ȘI CALȚI, CARE MIROSEAU A BENZINA.

SENZAȚIONALA DEPOZIȚIE A MARTOREI ROZA ESTERA

Martora Roza Estera, concubina lui Nicolae Gh., care era lucrătoare și locuia tot în curtea fabricei a declarat următoarele:

«In ziua incendiului a fost la fabrică DVOIRIS și KORNBLUTT unde au stat până târziu, iar când NICOLAE GH. s'a dus să spună lui DVOIRIS că *«oberlicht-urile» dela ferestre sunt deschise,* DVOIRIS *era în ușă,* KORNBLUTT *era în birou și se auzeau într'o încăpere vecină, șoapte»(?).*

Mai departe, declară că era de față, când a venit un camion cu niște lăzi și care era tras de doi cai murgi, dar NU LE-A DAT VOE SA AJUTE LA DESCARCARE.

«Pe lăzi scria «FRAGIL» și DVOIRIS a spus să se umble foarte încet, să nu se spargă» (?). Lăzile au fost duse într'o magazie.

«Odată cu camionul au venit MENDEL CONSTANTINESCU și MORITZ BACALU.

«Seara târziu, când au plecat s'a auzit un sgomot de automobil, care se oprise în curtea fabricei, dar nu era a lui GREDINGER, care în noaptea aceea, era în vizită la Dvoiris și au venit împreună la locul incendiului».

Aceasta o recunoaște și Dovîris.

D. Președinte, dă citire declarației dela dosar, pe care martora o recunoaște întocmai.

*

Ședința s'a ridicat la orele 6 jum. Audierea martorilor în continuare. Azi ședință la orele 2 d. a.

ILIE CIUTESCU

Scrisori din Berlin

Patruzeci de ani de radiofonie

Aparatul de Radio ni se pare astăzi atât de natural, încât ne-am obișnuit cu el ca și cu orice alt lucru și cu toate acestea istoria radiofoniei împlinește tocmai anul acesta abia patru decenii, de când a succes, în afară de laborator, să se stabilească o legătură fără fir, cu ajutorul scânteii electrice. Aproape concomitent cu Marconi, care a expus la 10 Mai 1897, autorităților engleze, o comunicație electrică fără fir, peste o distanță de cinci kilometri, profesorii germani Slaby și contele Arco, cari aveau un nume deja în acest domeniu, au putut arăta, în Iunie 1897, acelaș rezultat, obținând, un sfert de an mai târziu, deja o depărtare de 21 km.

Incă acum treizeci de ani știința comunicării fără fir a devenit o chestiune militară și economică de mare importanță: «Societatea pentru telegrafia fără fir m. b. H. «Sistem Telefunken», înființată cu patru ani mai înainte de AEG. și de F. Siemens și Halske (pe baza sistemelor Slaby-Arco și prof. Braun), a instalat încă în războiul ruso-japonez și în războaiele coloniale, în Sud-Vestul german, stațiuni de campanie, cari se întindeau asupra unor terenuri relativ mari. 1500 km. ajunseseră deja posturile de emisiune, cari toate mai lucrau încă cu scânteia pocnitoare, până când, în 1907, au dus la succes experimentele cu scânteia de stingere sonoră, după prof. Wien, și Telefunken a putut să arate superioritatea sa technică, într'o nobilă concurență cu lumea.

Acum douăzeci și cinci de ani technica radiofonică a început să cucerească lumea: pe toate continentele Telefunken a construit rețele de emisiuni, flota comercială a fost echipată cu aparate de radio și în Zeppelin II s'a urcat în văzduh întâia stațiune fără fir. Rețeaua de radio colonială a fost lărgită și s'a stabilit legătura dintre Nauen și Togo, o prestațiune de sigur respectabilă, când te gândești la distanța de 5200 km. Reglementarea patentei cu societatea Marconi i-a adus industriei radiofonice germane egala îndreptățire pe piața mondială.

Acum zece ani s'a deschis comunicatului mondial, se introduc primele receptoare de țevi și se construesc uriașele posturi de emisiune Königswusterhausen, Osmanieh (Turcia) și Pola (postul de războ). Blocada de știri se sparge, prin faptul că emisarul Nauen își sporește capacitatea la 400 KW. și intră în legătură cu America de Sud (la o distanță de 12.000 km.), cu Asia răsăriteană și India insulară. Armata germană întrebuințează pe front primii emisari de țevi. Anii de după războ însă aduc technicei radiofonice un avânt extraordinar: Radiofonia pune stăpânire pe întreaga lume, pornind din America.

Acestea sunt numai câteva date, în dosul cărora se ascunde o formidabilă prestațiune technică și spirituală. Se fac mereu inovațiuni căci munca savanților și a inginerilor nu are sfârșit. Fiecare minut al celor 40 de ani era ocupat de lupta neobosită după noi achiziții științifice și practice.

Dar nimeni nu se poate culca pe lauri. Fiecare succes nou nu este un sfârșit, ci un început, precum ne învață istoria celor 40 de ani ai radiofoniei.

COR.

Reducere de 50 la sută pentru vizitatorii expoziției Fundației Culturale regale Principele Carol

Direcțiunea Generală C. F. R. a aprobat reducere de 50% din taxele tarifului tren de persoane pentru 2000 vizitatori la expoziția organizată la București de Fundația Culturală Regală Principele Carol, în intervalul dela 15 Martie până la 5 Mai a. c.

Valabilitatea biletelor pentru înapoiere se limitează la cel mult cinci zile socotite dela data sosirii în timpul duratei expoziției.

La ducere se va călători cu bilete cu preț întreg, înapoierea făcându-se gratuit pe baza biletului ce a servit la venire și a certificatului eliberat de comitetul organizator ambele vizate de una din stațiile din București.

Noui decorați

Au fost decorați cu următoarele Ordine grecești domnii: Al. Cretzianu, ministru plenipotențiar și directorul afacerilor politice din ministerul de externe, cu Marea Cruce a Ordinului «Phénix»; Raul Anastasiu, directorul presei, cu însemnele de Mare Ofițer ale aceluiaș Ordin; N. N. Ioanid, directorul cabinetului d-lui ministru V. Antonescu, comandor al Ordinului «George»; Al. Fătulescu, directorul cabinetului d-lui subsecretar de stat Victor Bădulescu, comandor al Ordinului «Phénix»; Paul Zănescu, secretar de legație, ofițer al Ordinului «George»; V. R. Pogoneanu, atașat de legație, ofițer al Ordinului «Phénix».

Anchetele Noastre

Eftenirea vieții... !

De ce este scump peștele

Care este rolul pescăriilor Statului pentru stăvilirea acestei specule; ce are de spus Primarul Capitalei

Cine a avut curajul, dintre cetățenii cei mulți ai Capitalei, să se apropie vreodată de halele de desfacere a peștelui sau de multiplele magazine ce vând acest produs, și-au dat seama, fără discuție, că acest aliment nu poate face parte din hrana măcar ocaională a consumatorilor celor mulți și obidiți. Nu, desigur că nu, acest aliment nu le poate fi lor destinat, acest aliment nu-l pot consuma decât... excelențele, potentații zilei și... defraudatorii. Auziți nemaipomenit: 240 lei kgr. de cegă, 250 lei kgr. de Nisetru, 80 lei kgr. de crap, etc. etc., de pare că acest pește ar fi fost adus de prin apele Chinei s'au mai știu eu din ce depărtări.

Dar ce să ne mai mire când cunoaștem doar incuria administrativă și specula privată ce ne întâmpină la fiece pas și care ne duce la concluzia că a trăi înseamnă a te... sinucide.

O statistică edificatoare

Puțini știu că această țară în care trăim, binecuvântata sub soare, fost înzestrată de natură cu peste un milion hectare de bălți, și că aceste bălți care ascund în apele lor o cantitate imensă de pește sunt administrate în majoritate (80 la sută) de Stat prin Administrația Pescăriilor (P. A. R. I. D.): din aceste bălți ale statului 20 la sută sunt arendate și deci administrate și exploatate de particulari, iar proprietatea absolut particulară reprezintă cam 200 de mii de hectare.

Din datele autentice oficiale mai știm că producțiunea de pește în regie, adică exploatat de Stat, reprezintă o cantitate anuală de peste 16 milioane de kg., iar cea particulară împreună cu arendașii reprezintă între 10 și 12 milioane anual. Dintr'un calcul sumar constatăm că inițiativa privată exploatează la întinderea ce reprezintă 40% din bălțile țărei o cantitate de peste 70% proporție cu întinderea exploatată de Stat. Așa dar d'n această sumară statistică vedem la prima înfățișare că Statul este un prost administrator al bogățiilor sale. Socotind însă că Statul și a oprit bălțile cele mai produtive, nea rendând decât ceiace (după explicația oficială) ar fi reprezentat o pagubă în exploatare prin producția redusă la care se adăogau cheltuelile de regie, ajungem la trista concluzie că acest produs național exploatat de stat, se fură în cantități ce întrece chiar cantitatea declarată oficial ca exploatată.

Cine ordonă bursa peștelui

Ne-am întrebat de multe ori, cu legitimă curiozitate — cui se datorește această ordinară speculă cu acest produs ce a încetat de mult a se mai numi «hrana săracului». Dar iată că și aici tot inițiativa Statului se face vinovată, căci printr'o Bursă oficială a pescăriilor prezentă la licitații hotărăște în centrele de exploatare și anume: Brăila, Galați și Constanța prețul de vânzare al peștelui en gros.

Am în fața mea o statistică căpătată recent prin amabilitatea unui funcționar superior al administrației mai sus amintite, și din care constat următoarele:

Iau spre exemplu din lista oficială de prețul vânzării peștelui, Nisetru, un sort mult apreciat și consumat de majoritatea excelențelor și văd: la 1 Ianuarie a. c. s'au vândut la Brăila și Galați prin administrația pescăriilor, cantitatea de 47 kgr. cu prețul maxim de 135 lei, a doua zi se vinde cantitatea de 602 kgr. cu 166 lei kgr. preț maxim. Stau nedumerit și mă întreb ce a putut justifica această urcare de preț a doua zi cu aproape 30 lei la kgr. când cantitatea de pește s'a mărit de 15 ori ca în ziua precedentă.

Desigur, mi s'ar răspunde că această urcare este justificată de legea cererei și a ofertei care, în acest caz nu și-ar avea rațiunea observând cantitățile din prima zi când cererea fiind mică și prețul era mic, iar a doua zi cantitatea mărindu-se de 15 ori prețul se mărește automat, iar dacă admitem prin absurd această explicațiune, găsim că administrația cu adevărat este o spoliatoare.

Dar lăsând la o parte acest pește scump, ne oprim mai jos la alt sort consumat în special de cei mai lipsiți—Babușca—și vedem că în prima zi a lunei Ianuarie s'a vândut 8755 kgr. cu 20 lei iar a doua zi la 2746 de kg. se micșorează prețul la 18 lei. Iată deci că rațiunea de ofertă și cerere încetează.

Unde intervine particularul

Dar la această ordinară speculă mai intervine — desigur — și particularul, căci acest produs odată taxat și vămuit de stat este luat în primire de o bursă nouă, aceia a engrosistului pescar, care la rândul lui trebuie să câștige — și desigur că dacă însăși inițiative statului încurajează specula dece nu ar continua-o și el, și iată cum dintr'o dată acest aliment intrat în mâna — rechinilor engrosiști — este ridicat la prețuri cu adevărat nababiene — dealtfel rolul acestor revânzători este și acela de a face — prin concursul pescarilor statului — ca acest produs să nu fie niciodată în cantități abondente care n'ar putea zdruncina interesele lor gangsterești.

Așa producția odată intrată pe mâinile lor, devine un bun speculat după toate regulile calculate de ei; nici un kilogram în plus peste cotelile stabilite că n'ar deprecia valoarea, — cu riscul chiar de al asvârli înapoi de unde a fost pescuit — și iată deci cum șalăul ajunge la 140 lei kg.. Nisetrul la 250, Cego la 240, Crapul la 80. Păstruga la 100, Morum la 130 până și obleții și oterinele care pe vremuri le mâncau numai țiganii ajung la 50 de lei klg.

Cum stăm cu producția de icre negre

Cât privește produsul peștelui prin icrele negre din specia Morunului, Nisetrului și a Păstrugei suntem o țară ce ne putem lăuda cu consumul — căci — se mănâncă anual 26 de mii kg! Despre export desigur nu poate fi vorba de it în cantități minime cam 2000 klg. anual și e și natural căci excelențele mor după acest aliment.

Dar cetitorule, umil, cât crezi că ar costa un kilogram din aceste «boabe negre? Să-ți spun tot eu că poate încă n'ai văzut; cât costă o vacă la țară exact 3000 de lei, iar cele așa zise tescuite, — mei pentru mujici sau excelențe scăpătate — costă 1000 lei kgr. Aceste «boabe negre» aduc anual Administrației Pescăriilor între 58 și 68 de milioane la care desigur adăugându-se toate celelalte produse ajunge la modesta cifră de peste un miliard două sute de milioane venit anual.

Și poate vreți să știți cam c. personal întreține această administrație? Sunt 285 de funcționari de control și exploatare.

Dar despre această gravă problemă vom mai vorbi în reportagiile noastre viitoare, căci nu ne putem oprici aici căci incuria administrativă cât și cea privată tinde la distrugerea acestui produs național.

Pacamb.

O precizare a d-lui Horia Furtună

Răspunzând insinuărilor de prost gust ale unor rău voitori, d. HORIA FURTUNA, distins literat și avocat ne roagă să precizăm că:

D-sa este născut la Focșani, la 21 Iunie 1888 din părinți români și creștini. Tatăl d-sale se numește ION ȘTEFANESCU și s'a născut la 29 Octombrie 1860, ca fiu al lui Simion Ștefan și al Dimitrei Costescu. Simion Ștefan era el însuși fiul lui Petre Simion, mama fiind născută Vasiliu și descinzând din familiile Bogrescu și Roșca,

Toate acestea d. FURTUNA le poate dovedi cu vechi acte de familie.

In Monitorul Oficial No. 163 din 28 Octombrie 1883, pagina 3969, coloana 3-a, e publicată declarațiunea tatălui d-lui HORIA FURTUNA, că la numele său de ȘTEFANESCU, adaugă și pe acela de FURTUNA.

«Român și creștin — își inchee d. Furtună scrisoarea — din părinți și din strămoși români și creștini, cum nu poate fi altcineva mai mult de cât mine, sfidez pe calomniatorii mei să dovedească contrariul».

Și sfidăm și noi...

Dela Frontul Românesc

Sâmbătă 20 Martie a. c., ora 7 seara, organizația culorii de negru, din «Frontul Românesc» convoacă comitetele circumscripțiilor din acea culoare, într'o consfătuire, în sala organizației centrale din B-dul Elisabeta 8, etajul II.

*

Sâmbătă 20 Martie a. c., ora 9 seara, va avea loc în saloanele «Frontului negustoresc» din Calea Victoriei 31, etaj o serată organizată de secția femenină a «Frontului Românesc» din Capitală, de sub conducerea d-nei dr. Mortida Irimescu.

Vor participa toți conducătorii «Frontului Românesc» aflători în București, în frunte cu d. C. Angelescu, președin-

Confirmarea directorilor la Casole de Asigurări din Țară

In luna Decembrie 1936, în urma unei deciziuni ministeriale, s'a ținut la Casa Centrală, sub președinția d-lui Alexandrescu Roman secretar general, un examen pentru definitivarea directorilor dela Casele de asigurări din țară.

S'au prezentat un număr de 18 candidați, din care au reușit numai zece.

Eri, sub președinția d-lui subdirector general I. Argeșeanu, s'au repartizat aceste locuri după cum urmează: A. Platos la Arad; Cristescu la Ploești; Cazacencu la Galați; Sibiceanu la Constanța; Bubociu la Roman; Alexandrescu la P. Neamț; dr. în drept și științe economice Suceveanu, confirmat în Casa Centrală cu decizia nr. 47191 și delegat inspector general, cu conducerea Casei din Cernăuți; dr. în științe sociale Pupezea la Câmpina; Cadariu la Reșița; Stetiu la Bacău și Ghergariu la Sighișoara.

Aceste confirmări s'au făcut pe ziua de 1 Aprilie a. c.

Vizitați:

Vechiul și Marele Magazin **La Balon-ul Albastru**

Strada Carol sub „Hotel D cia"

Bogat asortiment în

Manufactură, Galanterie, Pânzărie, Lenaj-uri

Incălțăminte de bărbați, dame și copii

Pardesiuri de Damă, Șepci, Pălării, bascuri

Partidul Național-Țărănesc în plin proces de desmembrare

Partidul Internațional-Țărănesc este în plină descompunere. De corpul acestui «mare partid», au început să tragă cu disperare diferiți șefi.

D. I. Mihalache se găsește într'o foarte grea situație, din care nu știe cum să-și scoată cămașa înflorată. Și a recurs, cum este dealtfel în tradiția certurilor din partid, la convocarea comitetului executiv înaintea congresului, când se va desbate cu aprinderea și amenințările cunoscute, cine să fie șef, cine și cum va duce partidul spre putere.

In ultimele zile, aghiotanții d-lui Președinte, din Moldova și Oltenia, au făcut declarații de categorică loialitate. Rămâne un singur ghimpe: Bădăcinul.

Dar iată că și «pusnicul» a reacționat.

La Cluj, s'a ținut o consfătuire a tuturor maniștilor, prezidată de d. Iuliu Maniu.

S'a hotărît ca grupul manist să nu participe la nici o manifestație, până la congresul partidului dela care se așteaptă o deplină clarificare.

Ca o măsură premergătoare comitetului executiv, atacurile oficiosului manist în contra d-lui Mihalache au încetat.

S'a declarat liniștea care anunță întotdeauna ciclonul nimicitor. Și noi așteptăm această desfășurare.

Jidanul venetic Yoyl Picovski sfidează legile Țării

IAȘI, 17. — In timp ce funcționarii fiscului bat darabana și vând țoala din coliba săracă a țăranului nostru, pentru sume derizorii, toți veneticii, oameni fără identitate precisă, aduși de vânturi de peste Nistru în special, străini de sufletul și credințele noastre, sunt tolerați chiar de organele executoare.

Este cazul evreului YOYL PICOVSCHI, fost cândva paznic la o fabrică de zahăr prin Ucraina, trecut, Dumnezeu știe cum Nistrul și astăzi proprietar de moșii, păduri și milionar. Pădurile Voineștilor sunt exploatate barbar de acest Picovschi. Nimeni nu se sesizează. Dar mai semnificativ este faptul că acest evreu impertinent este descoperit la fise cu fraude de un milion lei. Desigur aci perceptorul a fost mai indulgent!!! Am adus această la cunoștința administratorului financiar de Iași. Acuma, cerem domnului ministru de finanțe, în numele țăranului care se trudește de dimineață până seara și-și muncește ogorul pentru a da producția de bază țării, în numele funcționarului prost plătit, a preotului, a ofițerului care-și achită prompt obligațiunile către stat, comună și județ, să dispună cercetarea cazului Picovschi care a revoltat întreaga opinie publică românească și în caz că numitul intrus și spoliator nu a achitat această datorie de peste un milion, să se dispună intrarea în legalitate, deci executarea «PRIVILEGIATULUI» YOYL PICOVSCHI, produs al vre-unui «GHETTO» din Podolia sau Ucraina.

Răspândiți „BUNA VESTIRE"

Nu mai închiriați case dela evrei

Chiriaș jefuit și dat afară de către un jidan

Insemnăm pe răboj abuzul unui evreu, abuz care edifică pe deplin umanitarismul iudaic, când e vorba de raporturile dintre un creștin chiriaș și un proprietar evreu.

La 23 Ianua ie 1937 locuitorul Vasile Giurgiu din calea Plevnei 104 a închiriat un imobil, proprietatea evreului Iancu Marcus din str. dr. Pasteur 14, pe termen de trei luni, dela 23 Ianuarie până la 23 Aprilie pentru suma de lei 1800. Inchirierea s'a făcut cu contract legalizat la administrația financiară, plătindu-i-se proprietarului prima rată la facerea contractului. In luna Februarie, chiriașul V. Giurgiu primește un proces verbal din partea primăriei prin poliție, în care se punea în vedere că la 15 Martie acel imobil va fi dădămat. Pe lângă aceasta, chiriașul mai avea un proces verbal de poprire din partea percepției, întrucât proprietarul era dator la percepție.

Deci V. Giurgiu n'a mai plătit chiria proprietarului la data fixată în contract.

Pe de altă parte în camerile pe care le locuia chiriașul amintit se afla și niște mobilă sechestrată care îi fusese încredințată spre pază.

In ziua de 13 Martie a venit proprietarul Iancu Marcus, și cu fiul său Iosif, au adus câțiva oameni și din ordinul lui s'au introdus în camera locuită de V. Giurgiu aruncându-i toată mobila și lucrurile afară.

De pe urma acestui abuz din partea proprietarului evreu, chiriașii V. Giurgiu și d-ra Irina Marincaș s'au ales cu lucruri furate în valoare de lei 17.395.

Cerem ca parchetul să deschidă acțiune publică împotriva jidovului Iancu Marcus pentru abuz de outere și furt. Totodată să fie obligat să plătească daunele reclamate de către chiriașul jefuit, insultat și suportarea spezelor cerute de proces.

Strigoiul răului să fie aspru pedepsit.

Bolșevicii între ei

Ca răspuns la vizita pe care ministrul de război a Lituaiei a făcut-o în Rusia Sovietică, Mareșalul Egoroff a vizitat Kovno, unde a rămas mai multe zile.

De oarece Egoroff, prieten intim a lui Voroșiloff, era suspect G. P. U.-ului, acesta a fost întovărășit zi și noapte de doi ofițeri, agenți ai G. P. U.-ului Kamlicoff și Pencevski.

Acest control asupra mareșalului Egoroff, e motivat de către staliniști pe baza că se temeau ca nu cumva acesta să trateze cu «dușmanii revoluției», el însăși provenind din armata țaristă.

Ingeniozitate iudaică pentru stoarcerea de ajutoare

BUZAU, 17. — Regimul liberal de astăzi poartă o grijă părintească pentru ocrotirea fiilor lui israel. Fiindcă așa e umanitar. Iată cât de săritor la nevoe sunt liberalii, întru ajutorarea gazetarilor evrei din Buzău.

La 28 Martie 1935, Ițic Holder primește prin ordonanța No. 12, suma de lei 2000 «în calitate de corespondent al ziarelor «Adevărul» și «Dimineața», care au adus *reale servicii comunii*».

La 2 Mai 1935 primește prin ord. No. 140 alte 2000 lei pentrucă este lipsit de mijloace și are urgentă nevoe de a opera un membru al familiei. La 7 Iunie 1935 cere un ajutor de 3000 lei «pentru a depune un examen particular pentru care este lipsit de mijloace». I se aprobă alte 2000 lei pe care-i încasează cu ordonanța No. 368. La 8 Ianuarie 1936, cu petiția înregistrată la No. 339 cere suma de 2000 lei pentru un «examen de înaintare», I se aprobă 1500 lei. La 6 Martie 1936, în urma cererii înreg. la No. 4107 i se acordă 1000 lei pentru scări la examenul de capacitate. La 25 Aprilie 1936, în urma cererii înreg. la No. 6384 i se acordă 1500 lei pentru un «consult medical».

La 29 Mai 1936, în urma cererii înreg. la No. 7737 i se acordă încă 1000 lei, destădată pentru «un consult medical la copiii săi bolnavi».

La 29 Iulie, în urma cererii înreg. la No. 10253 i se acordă încăodată 1000 lei pentru un «medic specialist în boale de ochi». (n'a vrut să spună de conjunctivită). La 14 Decembrie 1936, în urma cererii înreg. la No. 16424 i se acordă încă 700 lei «pentru a consulta un medic la București».

In urma petiției înreg. la No. 12715/1936 prin care cere 5000 kg. lemn de foc «pentru servicii de presă» i se acordă complet 5000 kg. lemne.

Deasemenea în urma petiției înreg. la No. 13294/1936 i se mai acordă încă 5000 kg. lemne, în total un vagon.

S'a majorat disponibilul de import pentru Germania

In urma repetatelor intervenții făcute de d. Valer Pop ministrul industriei și comerțului pe lângă d. Mitiță Constantinescu guvernatorul B. N. R.-ului, s'a acordat un nou disponibil pentru importul mărfurilor din Germania, dacă noul disponibil acordat se poate numi într'adevăr «disponibil»; când știut este că importul nostru din această țară reprezintă mărfuri de absolută necesitate pentru existența industriei românești.

Disponibilul acordat reprezintă suma de 300 milioane lei, o valoare care, față de necesitățile mărfurilor germane pentru piața românească, nu poate satisface decât volumul sumelor blocate, dela 1. Martie până astăzi în viza de transfer și cel mult autorizațiile ce se vor mai acorda în curs de o săptămână, căutând a se satisface, ca totdeauna, necesitățile armatei, instituțiilor statului și industriilor.

Astfel, că pentru importul de fabricate germane, se pare că se va repeta povestea veche, anulându-se din transfer autorizații eliberate, pentru ca să se propună negustorilor să aducă mărfuri germane, din Siria bunăoară.

Iar, dacă totuși autorizațiile de import eliberate pentru Germania vor trece prin transfer, se va consuma iar, cel puțin jumătate din disponibilul ce se va aloca pentru această țară în trimestrul următor.

Dela „Frontul Românesc"

In sala organizației centrale din Bd. Elisabeta, organizația culorii de negru a Frontului Românesc va ține Sâmbătă 20 Martie cur., ora 7 seara, o consfătuire la care sunt convocate comitetele circumscripțiilor din acea culoare,

Iașii Canaan

pământ al făgăduinței.

Comunitatea evreească exploatează bunurile comunei în folosul său.

IAȘI, 17. — Fără licitație, deci contrar legii contabilității publice, s'a prelungit contractul evreilor dr. Avram Isac și Leibovici, în dosul cărora s'a adevăratul măsluitor Lupu Gold, pentru o așa zisă „Lăptărie".

In reali a'e expo e'ții intereselor neromânești, cu multe morminte presărate prin Galiția și Podolia, au făcut o „Mățărie".

Se știe că „Mățăria", aduce Capitalei un venit anual de 5.000.000 lei; orașului Bârlad 130.000 lei. Iașul acest fost oraș al culturii, astăzi centru de infestare străină, nu încasează nici un leu. Este evidentă spoliera și jaful care se face de o haită de evrei venetici, în avutul Municipiului, desigur prin bunăvoința vre-unui „șabăsgoim". Dar îndrăzneala și jaful nu se opresc aci. In orașul nostru Comunitatea Evreească are monopolul de a tăia animalele după rit mozaic. Primăria, printr'un contract nenorocit, de veche dată, pune la dispoziția comunității, *abatorul* care este evaluat la 19.000.000 lei. Tot Primăria suportă cheltuelile. Comunitatea Evreească nu plătește nici unul din funcționarii de acolo și nici un ban chirie pentru birourile ce le întrebuințează acolo. In plus nu plătește nici o para pentru apa consumată. Față de această situație privilegiată să vedeți cât încasează Comunitatea.

Cât încasează comunitatea ?!

Pentru fiecare kilogram de carne «cușer», încasează 2 lei. Până la campania pe care am dus-o prin ziarul «CHEMAREA», aceiași Comunitate mai încasa 0,60 lei de kgr. de carne «TRIF», carne pe care o consumăm noi creștinii.

Auziți Românii! Noi creștinii din Iași plăteam 0,60 lei de kgr. de carne ce consumam, Comunității Evreești! Pare că stă mintea în loc, totuși riguros exact. La o populație de peste 100.000 locuitori, din cari mai mult de jumătate evrei, socotind minimum de consum, adică 1/4 kgr. carne pe cap de locuitor, această celebră Comunitate încasează circa 35.000 lei pe zi dela Evrei și circa 6.000 lei dela Creștini.

In cifre rotunde Comunitatea Evreească încasează aproape 15.000.000 lei anual depe urma acestui privilegiu ce-i este acordat, nu știm de cine, nu știm cum și nu știm pentru ce. Nu facem demagogie eftină așa cum obișnuește presa «democrată» să spună, atunci când ne plângem de situația nenorocită în care am ajuns. Elocvența cifrelor incrustează cu litere de foc, în inimele adevăraților români, comandamente de luptă pentru repunerea noastră în drepturile ce avem.

Dar mai trebue socotită populația flotantă și consumul cărnei de către țăranii, care frecventează foarte adeseori orașul. S'a evaluat și aceasta la peste 4.000.000 lei. In plus, prin organele primăriei Iași, Comunitatea încasează anual circa 1.700.000 lei, pentru tăerea rituală. După însăși registrele primăriei, în anul 1932, Comunitatea Evreească a încasat 1.712.410 lei.

Creștinii plătesc anual circa 2 milioane lei pentru carnea ce consumă Comunității Evreești. Toate aceste cifre au fost strânse cu multă sârguință de profesorul Vasile Teodorescu, un distins luptător.

Lacurile Floreasca și Băneasa vor fi asanate în primăvara aceasta

Este îndeajuns de cunoscut câtă pacoste însemnau lacurile Floreasca și Băneasa pentru locuitorii din periferiile udate de apa lor.

Lipsite de posibilitatea de mișcare a apelor, lacurile din jurul Capitalei constituiau mijlocul permanent de răspândire a paludismului.

Aceste lacuri erau o rușine pentru Capitala noastră, judecate prin cele două puncte de vedere — de care edilii din trecut ar fi trebuit să țină mai mult seama: estetic și higienic.

D. Al. G. Donescu a înfăptuit acest deziderat de care erau legate nevoile populației din periferii și împăiau o estetică edilitară, a cărei lipsă făcuse să se permanentizeze Capitalei noastre un aspect oriental. La această uriașă operă edilitară se lucrează de vreo doi ani. Asanarea lacului Floreasca este aproape gata, urmând ca, lucrându-se intens, să fie asanat și lacul Băneasa, pe porțiunea dintre gara Mogoșoaia și depozitul nou al societ. Distribuția.

Aceste lacuri vor fi inaugurate în timpul „Lunei Bucureștilor".

Guvernatorul B. N. R. a plecat în străinătate

D. Mitiță Constantinescu, guvernatorul Băncii Naționale, a plecat aseară la Paris, unde va avea o întrevedere cu d. Labeyrie, guvernatorul Băncii Franței. Dela Paris d-sa merge la Berlin, fiind invitatul d-lui Schacht, președintele băncii Reichului. Deasemenea d-sa va merge și la Bruxelles spre a avea o întrevedere cu d. Franck, guvernatorul Băncii Naționale a Belgiei.

Intrevederile d-lui guvernator M. Constantinescu sunt în legătură cu diversele probleme de ordin tehnic, privind cele trei institute de emisiune. D. guvernator se va înapoia în țară cel mai târziu la finele lunii.

INFORMAȚIUNI

In adunarea generală a Casei Centrale care va avea loc în ziua de 28 Martie a. c. la ordinea zilei va fi:

Examinarea bugetelor din întreaga țară, cât și bugetul Casei Centrale.

Incadrarea în noi clase de cotizare a asiguraților și patronilor, precum și încheierea unui acord cu Austria, pentru plata pensiilor de accidente.

Eri seară, comisia bugetară a Casei Centrale a verificat bugetele caselor din țară, în vederea alcătuirei bugetului general, care va intra în vigoare la 1 Aprilie a. c.

Sub președinția d-lui Alexandrescu Roman, secretar general, s'a ținut eri la Casa Centrală, examinarea contabililor șefi dela Casele de asigurări din țară.

La Biserica Sf. Apostoli, se ține în fiecare Joi, orele 6½—7½ p. m., conferințe pentru luminarea credincioșilor creștini, asupra: *Francmasoneriei, spiritismului, teosofiei, antroposofiei* și altor preocupări cari pasionează și rătăcesc — din neștiință — pe mulți.

Academia Română va ține ședință publică Vineri, 19 Martie curent, la ora 15.

D. prof. *Fr. Babinger* va ceti următoarele comunicări:

1. *Despre origina lui Vasile Lupu;*
2. *O relațiune neobservată asupra Moldovei sub domnia lui Antonie Vodă Rosetti (1676).*

Comisiunea avuțiilor publice s'a întrunit ieri la ministerul finanțelor și a examinat proectul de regulament al regiei domeniilor eforiei civile și cererea de admitere a fuziunii soc. Sonametan cu U. E. G.

Vineri 19 Martie, ora 6 seara, va avea loc conferința d-lui dr. Mihăilescu, profesor universitar, despre «Problema higienei publice». Conferința se va ține în sala de festivități a Societății «Tinerimea Română», din B-dul Schitu Măgureanu 4.

Comisiunea mixtă a zahărului s'a întrunit ieri la ministerul industriei și comerțului, subt președinția d-lui Cezar Petrescu.

S'a hotărât ca deocamdată vagonul de sfeclă să se plătească cu 5700 lei.

Consiliul Inspectorilor generali ai învățământului secundar se va ține, Luni 22 Martie, iar consiliul inspectorilor generali ai învățământului primar în zilele de 29 și 30 Martie.

Banca Națională face cunoscut că începând de astăzi exportul de produse petrolifere în Austria se poate face cu plata 50 la sută în devize libere și forte și 50 la sută în clearing.

Ministerul finanțelor a dat o decizie după care, în viitor, toate produsele fabricii de avioane I. A. R., sunt scutite de impozitul cifrei de afaceri ș de taxele de timbru și impozitele pentru actele sinalagmatice emanate dela I. A. R.

ULTIMA ORA

Anularea comenzii de 16 milioane lei la Cassa Centrală a Asig Sociale

Un succes al ziarului nostru

Eri seară, consiliul plenar al Casei Centrale a anulat comanda cărților chitanțe în valoare de 16 milioane, din cauza prețului exagerat oferitat de unele intreprinderi cartelate.

In urma susținerii reprezentanților patronali și ai muncitorilor, cât și în urma documentărilor făcute de d-nii: N. Chircutescu, președinte, M. Enescu director general și dr. P. Tota hotărît:

REDUCEREA PREȚULUI ȘI A CANTITAȚII, PRECUM ȘI INTREBUINȚAREA CARTONULUI FABRICAT IN ȚARA.

DEASEMENEA VOR FI INVITATE NUMAI FIRMELE CURAT ROMANEȘTI.

*

Revendicăm acest rezultat, drept una din victoriile cele mai imbucurătoare ale ziarului nostru. In adevăr, avem mândria și curajul de a susține că SUNTEM SINGURA GAZETA DIN BUCUREȘTI CARE LUAM APARAREA MUNCITORILOR DIN TOATA ȚARA ȘI CU TOATA ENERGIA, STRAINI DE ORICE PREOCUPARE ELECTORALA ȘI DEMAGOGICA.

Singura noastră năzuință fiind numai aceea de a stârpi profitorii dela Casa Asigurărilor Sociale și de a sustrage banul muncitorului jafului iudeo-politicianist.

Termenul de lichidare a importului în compensație nu se prelungește

Hotărîrile delegației economice a guvernului

Aseară s'a întrunit la ministerul industriei și comerțului, delegația economică a guvernului, sub președenția d-lui I. Inculeț.

Au luat parte d-nii: Valer Pop, dr. Costinescu, Radu Irimescu, I. Nistor, M. Negură și Em. Marian.

S'a luat în discuțiune mai întâi, chestiunea prelungirii cu două luni a termenului pentru lichidarea importului în compensație, prelungire cerută de băncile autorizate.

Fața de avizul Băncii Naționale, s'a hotărît ca acest termen să nu fie prelungit peste 30 Martie.

După aceia, delegația economică a aprobat să se importe în compensație 100 autotractoare «Lanz», din Elveția, pentru ministerul industriei și comerțului, exportându-se în schimb mazăre și cherestea.

S'a hotărât apoi ca la 30 Martie să plece o delegațiune a României, la Budapesta, pentru tratativele cari urmează a se duce acolo pentru modificarea convențiunii de plăți cu Ungaria.

Deasemeni în primele zile, o altă comisiune va pleca, în acelaș scop, în Germania.

Delegațiunea și-a încheiat lucrările la ora 10.

O mare nedreptate făcută unor pensionari militari

D. Adam Ionescu, deputat vaidist, a făcut în ședința Camerei dela 16 Martie o interesantă comunicare cu următorul conținut:

«Printr'un jurnal al consiliului de miniștri din 1932, s'a făcut o mare nedreptate unor pensionari militari, prin aceea că s'a hotărât că, spre deosebire de pensionarii civili, indemnizația de scumpete să fie calculată nu la pensia de bază, ci la anii de serviciu.

Dar ceeace este și mai revoltător este faptul că aplicarea acestui jurnal făcându-se cu mult în urma datei când a fost emis, Casa pensiilor face acum reținerile și pe timpul trecut, astfel încât acești nenorociți nu mai primesc azi aproape nimic în mână».

Ateismul din Rusia dispare

VARȘOVIA 17. — După ultimile statistici oficiale numărul membrilor înscriși în organizațiunile ateiste din Rusia Sovietică a descrescut dela 5 milioane, câți erau în 1933 la mai puțin de 2 milioane azi.

In acelaș timp, biserica a început o nouă cruciadă spre a intra în drepturile ei.

Mișcarea ateistă e în continuă descreștere, iar unele secțiuni sunt amenințate cu dispariția.

Comisiunea intrucțiunilor publice a desființat 5 muzee în provincie și un renumit institut ateist în care pe timpuri erau înscriși peste 3 mii de studenți.

Organizația «Komsomol» a încetat în multe părți ale țării, lupta contra bisericei.

Bucurându-se de libertatea noui constituții biserica și-a lărgit sfera de activitate.

Frontul popular sabotat de tineretul naț.-țărănesc

Trioletul Lupu-Filipescu-Titel Petrescu pus sub gravă acuzare

Arătam în numărul nostru de eri modul cum a fost alcătuit cartelul electoral între naționalțărăniști, social-democrați și partidul conservator evreesc al vătafului de mături dela Bacău, subliniind semnificația acestei concentrări de forțe ale stângii internaționale, în contra partidelor de centru și de dreapta.

Fruntașii «Frontului popular» au și început să dea în presa de ertremă stângă explicațiuni asupra cauzelor cari au dus la alcătuirea acestei coaliții de luptă, prin glasul socialistului Titel Petrescu, care arată că «ACEST CARTEL ARE O INALTA SEMNIFICAȚIE POLITICA». (Credem și noi, dar pentru cine?).

ROLUL DOCTORULUI LUPU

Scos de pe linia principală a partidului, după manifestațiile politice din ultimele două săptămâni, doctorul Nicolae Lupu cu restul atribuțiilor ce i-au mai rămas în partid, conducând încă organizația Capitalei, a făcut o operațiune pe cont propriu angajând partidul în «Frontul popular» cu titlul de incercare — cum pretinde fratele său Costache — pentru a reacționa pe deoparte împotriva acelora cari vor ca printr'o mișcare centrifugă să-l arunce din partid, iar pe de altă parte să exercite un cunoscut șantaj, pentru o cât mai apropiată succesiune.

In felul acesta grupul Lupilor socoate că poziția lor în partid nu numai că se va restabili, dar prin intermediul «Frontului popular» va putea teroriza conducerea partidului ȘI CHIAR ALȚI FACTORI POLITICI DIN AFARA

D. MIHALACHE DIN NOU PACALIT

D. Mihalache a căzut din nou victima unei nefericite combinații, menită să aducă foloase numai doctorului Lupu, care în cazul când va fi determinat să execute o nouă retragere strategică dintr'un partid ce pârâie, să aibă la îndemână «Frontul Popular». (Care va fi în orice caz cea mai bogată mină de venituri).

D. DR. N. LUPU

Iată de ce d. Ion Mihalache s'a intors abia aseară dela Dobrești. Ca să răspundă mai târziu că n'a știut nimic, sau că alcătuirea cartelului a fost o chestie de strategie pur electorală, care-l privește exclusiv pe doctorul Nicolae Lupu.

Până la rezultatul material, cartelul funcționează deocamdată controlat în fiecare sector de Internaționala III-a după cum urmează:

La Verde doctorul Lupu (capabil de orice) este supraveghiat chiar de Titel Petrescu, sectorul II este dat în sarcina lui Bragadireanu, iar III în al lui Spârlea. (Evident nume necunoscute, dar funcțiuni bine determinate).

Numai sect. I de Galben unde în capul listei, tronează «Omul fără Cap», nu e nevoe de nici un control din partea «Frontului». Acolo toată jidovimea controlează.

TINERETUL NAȚIONAL-ȚARANESC CONTRA CRTELULUI

Noua poziție a doctorului Lupu, și mai ales perspectivele sumbre ce se deschid după ratificarea «Frontului Popular», a stârnit o adevărată furtună în rândurile tineretului național-țărănesc din Capitală. In primul rând fiindcă «Familia Lupu» a început să ceară cu îndrăsneală sancțiuni contra «naționaliștilor» din partid și apoi fiindcă tineretul a fost înlăturat din ordinul «Cartelului» de pe liste fiind socotit că nu se poate integra noului spirit comandat de Internaționala III.

Demisiile au început din nou să cadă peste capul d-lui Mihalache, după abia 4 zile senine, petrecute în sânul partidului.

Mișcarea reacționară a tineretului — se pare — că are aderențe mult mai mari, iar grupa Costăchescu — Potârcă — Ghelmegeanu a început chiar manifest să sprijine această acțiune.

Evenimetele din ultimele zile, ce se petrec aiurea au destupat urechi și au deschis multe perechi de ochi păiânjeniți de somnolența unui «Frente Popular» în România.

Stilex

Moartea lui Sir Austen

Ultimul partener al celebrului trio locarnian, care a făcut atâta vâlvă acum vreo zece ani, a luat și el drumul fără de întoarcere al morții. Gustav Stresseman-Aristide Briand-Austen Chamberlain! Ce ciudată legendă s'a creat în jurul numelui lor.

Primul, un neamț, sută 'n sută, palid, brutal dar unind masivitatea — ca odinioară Bismark — cu o formidabilă abilitate, cu o magistrală ipocrizie. Imperialist *à outrance* înainte și în timpul războiului, înfrângerea îl silește să-și schimbe pielea.

Gustav Stresseman, omul care cerea anexiuni nemăsurate ,e silit să renunțe la forța, devine diplomatul păcii și obține prin persuasiune eliberarea Germaniei. Care erau adevăratele lui sentimente, cât de mult disprețuia Liga, pactul, umanitarismul și pacifismul ne-au dovedit-bărbile lui. A fost pentru Germania postbelică ceeace von Stein fusese pentru Prusia zdrobită de Napoleon.

Al doilea, Aristide Briand, demagog cu violoncel în voce, n'avea decât o singură țintă să se mențină cu orice preț la putere. Și pentrucă poporul francez voia liniște i-a dat-o distrugându-i victoria și sacrificându-i viitorul. Fiecare dovadă de „pacifism" germanic se solda pentru Germania cu un câștig pozitiv imediat: Ruhr, reparații, Renania iar pentru Franța cu o pierdere corespondentă.

Ei bine, acești oameni din care primul se gândea *numai* la țara lui iar al doilea *numai* la cariera lui, au devenit astăzi un fel de regi magi ai păcii în sine, absolute și eterne. Cum se scrie istoria!

Al treilea, Sir Austen Chamberlain, era fără îndoială cel mai cumsecade din trio. N'avea nici abilitatea solidă a neamțului, nici vocea cu tremolo a francezului. In schimb poseda mediocritatea sigură de ea a insularului, tunurile flotei britanice și o tradiție diplomatică care valorează mai mult ca o sută de miniștri de externe.

Intr'adevăr fiul atât de strălucitorului, de neastâmpăratului promotor al imperialismului britanic din epoca victoriană, fiul celebrului, temutului, talentatului, Joe Chamberlain a fost un om șters.

Numele îi dădea însă drepturi imprescriptibile în partidul conservator britanic.

A debutat în politică pe vremea marchizului Salisbury, a lordului Landsdowne, a lui Joe Chamberlain; a luptat alături sau împotriva lui Asquitber, Balfour, Lloyd George și moare în timpurile d-lor Baldwin, Eden sau Atlee.

Ca ministru de externe a fost un bun reprezentant al tradiției britanice și — deși francofil — a colaborat cu Stresseman la surparea heghemoniei franceze. D. Baldwin nu l-a mai luat în 1931 la Foreign Office, reprezentanța familiei Chamberlain în guvernul conservator a revenit fratelui său Neville. In Camera Comunelor era un singuratec dar nu un izolat. Glasul său, care se ridica în ultimul timp din ce în ce mai des în favoarea Franței pentrucă acum Reichul, amenință cu heghemonia pe continent, era ascultat.

Dar fiul lui Joe Chamberlain nu va trece în istorie drept ceea ce a fost un om la locul lui făcând politica *locului* nu politica lui, ci drept un „mare pacifist", „un mare vizionar", „un mare european".

Paul Mihail

Cum sunt votate legile

In ședința dela 16 Martie a Camerei a fost votată legea învățământului superior, asupra căreia fusese o discuție aprinsă, într'un limbaj violent și... «cu adevărat parlamentar».

Nu insistăm asupra unor grele păcate care apasă legea și nici asupra metodei de «dictatură democratică» cu ajutorul căreia a fost trecută prin Cameră.

Vom remarca însă felul personal în care a fost interpretat un articol din regulamentul desbaterilor.

Pentru faptul că acest proect de lege constituia grave repercusiuni pentru viitor, s'a prezintat biroului Camerei o cerere ca votul să se facă prin apel nominal. Cererea era acoperită de 41 semnături, aparținând național-creștinilor, georgiștilor, argetoianiștilor, vaidiștilor și celorlalți membrii ai opoziției.

D. N. N. Săveanu a făcut apelul celor cari semnaseră cererea și deoarece n'au răspuns din aceștia vre'o 6-7 deputați, a respins-o pentru motivul ca fiind neregulamentară. întrunind sub 40 semnături.

«Prezența în ședință» a celor 40 deputați. trebuia constatată nu prin prezența în incintă, ci consultându-se «apelul nominal».

Desigur, s'a interpretat în modul acesta. fiindcă altfel acei cari au votat legea n'ar mai fi avut posibilitatea să se ascundă sub anonimat.

M. S. Regele patronează o expoziție internațională

In luna Iunie va avea loc la Paris, sub înaltul patronaj al M. S. Regelui Carol al II-lea, expoziția internațională EL GRECO.

Operele lui El Greco păstrate în colecția regală a României și care vor fi în curând admirate la Paris, au fost prezentate lumii savante de d. Al. Busuioceanu, conferențiar la universitatea din București, la al XIII-lea Congres internațional de Istoria Artei, la Stokholm,

Colecția M. S. Regelui Carol al II-lea al României cuprinde mai mult de 250 de picturi vechi, printre care unele de o valoare unică și de mare importanță pentru însăși istoria artei.

Printre ele se găsește și acea prețioasă MADONA, care de curând a fost dată la iveală drept operă a lui Domenico Veneziano

Grevă generală la Paris

Ea are un caracter de repetiție și de trecere în revistă a forțelor

PARIS 18 (Rador). — Comisiunea administrativă a Confederației generale a muncii a publicat la ora 2 dimineața un comunicat în care se declară că s'au luat următoarele hotărâri:

1. Greva generală prevăzută se va limita numai la dimineața zilei de Joi.

2. După amiază, lucrul va fi reluat normal.

3. Lucrătorii din serviciile publice și funcționarii, numai cei din transporturi în comun, vor lucra.

4. Lucrătorii din tipografiile de cărți și ziare, precum și serviciile de distribuire a ziarelor vor lucra normal.

5. In afară de regiunea pariziană nu va avea loc nicio grevă.

Socialiștii solidari cu comuniștii

D. Blum le-a făgăduit că va interzice toate întrunirile „fasciste"

PARIS, 18 (Rador). — Comitetul de Ințelegere din regiunea pariziană a partidului comunist și Federațiile de Seine et Oise ale partidului socialist au ținut eri după amiază o reuniune extraordinară, după care au publicat un comunicat.

Comunicatul afirmă că între socialiști și comuniști există o unire mai solidă ca oricând în lupta «contra celor cari vor să aplice în Franța metodele lui Hitler și ale lui Franco».

Se va trimite ministrului de interne o scrisoare, prin care i se va cere ca de acum înainte să existe «o legătură mai efectivă între serviciile sale și conducătorii organizațiilor Frontului popular, pentru a se evita repetarea unor asemenea evenimente».

Comunicatul mai cere ca șefii «partidelor care nu sunt decât reconstituirea ligilor care vreau războiul civil» să fie «cât mai repede puși în neputință de a mai face rău», ca aceste partide să fie «dezarmate și dizolvate» și ca «răspunzătorii» incidentelor sângeroase să fie căutați și sancționați.

Ieri după amiază, d. Blum a primit pe reprezentanții comuniștilor și socialiștilor, cărora le-a făgăduit că va interzice toate întrunirile «partidelor fasciste» din regiunea pariziană.

Comunicatul mai anunță că pe toate zidurile din Paris se va lipi un afiș prin care se va cere «purificarea imediată a cadrelor poliției, a căror atitudine a încurajat crima dela Clichy».

Seriozitate radical-socialistă

PARIS 18 (Rador). — Biroul partidului radical-socialist s'a întrunit aseară pentru a discuta evenimentele dela Clichy.

Deoarece însă a lipsit d. Daladier, președintele partidului, nu s'a votat nicio ordine de zi.

S'a hotărât ca Vineri să se țină o ședință specială, subt președinția d-lui Daladier, pentru examinarea acestor incidente.

ORA 2

D. V. Antonescu în audiență la d. Kemal Ataturk

Primul ministru al Turciei și ministrul de externe vine la București

ANKARA 18. — Toate ziarele turcești apărute azi dimineață se ocupă pe pagini întregi de vizita d-lui Victor Antonescu și de atmosfera de perfectă înțelegere în care au decurs întrevederile de eri.

Azi dimineață, ministrul nostru de externe a avut o nouă întrevedere cu d. Rusdu Arras, iar la ora 12 se va prezenta la palatul prezidențial, unde va fi primit în audiență și reținut la dejun de d. Kemal Ataturk. La acest dejun au fost deasemenea invitați d-nii: Ismet Inonu, președintele consiliului, Rusdu Arras, ministrul afacerilor străine, Telemaque, ministrul României la Ankara, precum și d-na Antonescu.

In cursul după amiezei, d-l Victor Antonescu va avea noui discuții cu d-nii Ismet Inonu și Rusdu Arras.

D-sa va părăsi Ankara Vineri noaptea sau Sâmbătă dimineața.

*

In cercurile diplomatice de aici ne afirmă că d. Ismet Inonu, președintele consiliului de miniștri și Rustu Arras, ministru de externe, vor veni la București.

Vizita aceasta va avea loc imediat după călătoria celor doi oameni de stat turci la Belgrad, adică spre sfârșitul lunii Aprilie sau cel mai târziu în primele zile ale lui Mai.

Din Spania

Un comunicat al marelui cartier general naționalist

SALAMANCA 18 (Rador) — Agenția Havas transmite următorul comunicat al marelui cartier general naționalist:

Pe frontul armatelor de Nord. In sectorul diviziei VI Inamicul a atacat pozițiile noastre dela est de Huesca. Am contra-atacat victorios la baionetă. Inamicul a părăsit pe teren 35 morți și mai mulți prizonieri, printre cari 4 ruși și un olandez.

In sectorul diviziei IIII Am respins un atac inamic, în sectorul Gueroi Guvernamentalii au părăsit 30 morți.

Madrid: Inamicul a deslănțuit un contra-atac pe frontul Jarama. El a fost respins și a părăsit pe teren mari cantități de material de războiu.

Pe frontul armatelor de sud: Am înaintat cu 10 kilometri și am ocupat poziții foarte importante, cauzând inamicului pierderi serioase.

ECOURI ȘI POLEMICI

In gazetele de ieri a apărut următoarea informație:

«Asociația «Inălțarea Domnului» anunță un bal.

Nimic mai banal. Dar este cel puțin curios că în postul cel mare al Paștilor o asociație care se intitulează Inălțarea Domnului să facă astfel de petreceri lumești.

—

In manifestația comunistă dela Clichy a fost rănit și d. Blumel, șeful de cabinet al d-lui Leon Blum.

—

De ce tineretul democrat și-a ales cămașa roșie?

„Pentru ca atunci când și-or da arama pe față să nu fie prea mare contrastul.

—

D. Iorga spunea ieri la Senat că a văzut „cămășile galbene" și la Vălenii de Munte, d. Manoilescu a replicat:

„Nu aveți nici o grijă domnule Iorga, cămășile galbene sunt așa de spălăcite încât nu pot fi în nici un caz SUBERSIVE".

—

Scrie Griguță în EPOCA tătâne-său: *«Ne-a părăsit un mare prieten»,*

Cred c'ați prins numai decât, că prietenul lui Griguță este Austen Chamberlain.

Citiți în numărul nostru de mâine:

«PENTRU EDIFICAREA JURAȚILOR».

Note senzaționale, destinate să edifice justiția asupra anumitor puncte obscure din procesul incendiatorilor

de ADRIAN BALTAG

—

Fața de unele atacuri ale presei de dreapta contra președintelui partidului conservator, ziarele din str. Constantin Mille se grăbesc să arate că pe «măturătorul băcăuan» nu-l doare capul de atâta lucru.

E singura dată când presa asta are pe deplin dreptate. Ca să te doară capul, trebue mai întâi să-l ai.

—

Proectul de lege din inițiativa parlamentară, pentru organizarea și conducerea așezămintelor dela Maglavit depus la Senat, a fost studiat și modificat de către o comisiune a Consiliului Legislativ intitulându-l «proect de lege pentru înființarea și organizarea «Fundațiunii Maglavit».

Proectul arată scopul Fundației și reglementează funcțiunea ei.

Comitetul profesoral al facultății de Drept din Capitală, întrunit aseară sub președinția d-lui decan Em. Antonescu, a hotărât deblocarea examenelor la această facultate.

—

D. Dinu Brătianu șeful partidului liberal a plecat iar la vânătoare.

—

Membrii guvernului, șefi ai partidelor politice și numeroase personalități, au depus eri cărți de vizită la legația britnică, exprimând condoleanțe pentru moartea lui Sir Austen Chamberlain.

—

D. Al. Lapedatu, președintele Senatului, a avut la Cameră o lungă consfătuire cu d. N. N. Săveanu, președintele Adunării deputaților.

In această consfătuire s'a discutat asupra activității Parlamentului și a proectelor de legi ce trebuesc votate de Cameră și Senat până la închiderea sesiunii.

—

D. Victor Cădere, ministrul României la Belgrad, a oferit un ceai ziariștilor jugoslavi și străini.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE